

SLUŽBENE NOVINE

OPĆINE MAGLAJ

**BROJ
6/16**

Maglaj, 18.11.2016.

„Službene novine Općine Maglaj“
Izdaje: Služba Općinskog načelnika i Općinskog vijeća
Općina Maglaj, Viteška bb, Maglaj
Za izdavača: Mehmed Mustabašić, prof. – Općinski načelnik
Tel.: 032/609-550; Fax: 032/609-551; E-mail: vijece@maglaj.ba

AKTI OPĆINSKOG VIJEĆA

Na osnovu člana 30 i 31. Statuta Općine Maglaj («Službene novine Općine Maglaj», broj; 8/07, 3/08 i 6/08) i člana 43. Poslovnika o radu Općinskog vijeća Maglaj («Službene novine Općine Maglaj», broj; 2/09), Općinsko vijeće Maglaj na konstituirajućoj sjednici održanoj dana 17.11.2016.godine, d o n i j e l o j e

RJEŠENJE o imenovanju članova Komisija za izbor i imenovanja

I

Imenuje se Komisija za izbor i imenovanja Općinskog vijeća Maglaj u sastavu

1. Mirza Bradarić , predsjednik
2. Edib Delić, zamjenik predsjednika
3. Muhamed Hrnjić, član
4. Mustafa Buljubašić, član
5. Josip Jurišić , član

II

Komisija iz tačke I ovog rješenja se imenuje kao stalno tijelo Općinskog vijeća Maglaj, počev od 17.11.2016.godine na period od 4 (četiri) godine ili do isteka mandata Općinskog vijeća.

III

Naknada za rad članovima Komisije utvrđuje se posebnom odlukom Općinskog vijeća.

IV

Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja i ima se objaviti u «Službenim novinama Općine Maglaj».

Broj: 02-05-1-2007 /16
Maglaj, 17.11.2012.godine

**PREDSJEDAVAJUĆI OV,
prošlog saziva
Marko Zelić**

Na osnovu člana 25. Statuta Općine Maglaj («Službene novine Općine Maglaj « broj: 8/07, 3/08 i 6/08) i člana 18. Poslovnika o radu Općinskog vijeća Maglaj («Službene novine Općine Maglaj», broj; 2/09) Općinsko vijeće Maglaj na konstituirajućoj sjednici održanoj dana 17.11.2016.godine, d o n i j e l o j e

RJEŠENJE

o izboru predsjedavajuće Općinskog vijeća Maglaj

I

Za predsjedavajuću Općinskog vijeća Maglaj izabrana je gospođa Svjetlana Zamboni, profesor.

II

Imenovana je izabrana na dužnost predsjedavajuće Općinskog vijeća na period od 4 (četiri) godine , odnosno do kraja izbornog saziva Općinskog vijeća Maglaj, a počevši od 17.11.2016.godine.

III

Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja i ima se objaviti u «Službenim novinama Općine Maglaj.

Broj: 02-05-1-2008 /16
Maglaj, 17.11.2016.godine

**PREDSJEDAVAJUĆI OV,
prošlog saziva
Marko Zelić**

Na osnovu člana 26. Statuta Općine Maglaj («Službene novine Općine Maglaj « broj: 8/07, 3/08 i 6/08) i člana 18. Poslovnika o radu Općinskog vijeća Maglaj («Službene novine Općine Maglaj», broj; 2/09) Općinsko vijeće Maglaj na konstituirajućoj sjednici održanoj dana 17.11.2016.godine, d o n i j e l o j e

RJEŠENJE

o izboru zamjenika predsjedavajuće/do predsjedavajuće Općinskog vijeća Maglaj

I

Za zamjenika predsjedavajuće/do predsjedavajuće Općinskog vijeća Maglaj izabran je gospodin Ferić Hajrudin, dipl.politolog.

II

Imenovani je izabran na dužnost zamjenika predsjedavajuće/do predsjedavajuće

Općinskog vijeća na period od 4(četiri) godine, odnosno do kraja izbornog saziva Općinskog vijeća Maglaj, a počevši od 17.11.2016.godine.

III

Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja i ima se objaviti u «Službenim novinama Općine Maglaj».

Broj; 02-05-1-2009 /16
Maglaj, 17.11.2016.godine

PREDSJEDAVAJUĆA OV,
Svjetlana Zamboni

AKTI OPĆINSKOG NAČELNIKA

Na osnovu člana 29., tačka 7. Zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine F BiH“, broj: 39/03, 22/06 i 43/10) i člana 42. Statuta općine Maglaj („Službene novine općine Maglaj“, broj: 8/07, 3/08 i 6/08), na prijedlog Općinskog štaba civilne zaštite Maglaj, Općinski načelnik donosi

ODLUKU

o prestanku važenja Odluke o proglašenju stanja prirodne nesreće „grad“ na teritoriji općine Maglaj

Član 1.

Proglašava se da na području općine Maglaj prestaje važiti Odluka o proglašenju stanja prirodne nesreće „grad“, broj: 01-49-1429/16, od 11.08.2016. godine.

Član 2.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i bit će objavljena u „Službenim novinama općine Maglaj“.

Broj: 01-49- 1477/16
Datum: 22.08.2016. godine

OPĆINSKI NAČELNIK
Mehmed Mustabašić, prof.

Na osnovu člana 9. Zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 12/03), člana 10. Odluke o utvrđivanju standarda i kriterija za imenovanja na upražnjene pozicije u reguliranim tijelima Općine Maglaj („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 8/04) i člana 42. Statuta Općine Maglaj („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 8/07,3/08 i 6/08), Općinski načelnik d o n o s i

RJEŠENJE

o razrješenju člana Komisije za izbor na upražnjene pozicije u reguliranim tijelima Općine Maglaj

I

Devedžić Jasmin razrješava se dužnosti člana Komisije za izbor na upražnjene pozicije u

reguliranim tijelima Općine Maglaj u koju je imenovan Rješenjem Općinskog načelnika broj: 01-49 – 1185/15 od 22. 05. 2015.godine, zbog imenovanja na poziciju direktora JP Šumskog Privrednog Društva Zeničko-dobojskog kantona, odnosno odsustva iz državne službe.

II

Imenovani iz tačke I razrješava se dužnosti člana Komisije zaključno sa 09. 07. 2016. godine.

III

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i biti će objavljeno u „Službenim novinama Općine Maglaj“.

Broj: 01-49- 1681 /16
Maglaj, 21. 09. 2016.godine

OPĆINSKI NAČELNIK
Mehmed Mustabašić, prof.

Na osnovu člana 9. Zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 12/03), člana 10 . Odluke o utvrđivanju standarda i kriterija za imenovanja na upražnjene pozicije u reguliranim tijelima Općine Maglaj („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 8/04) i člana 42. Statuta Općine Maglaj („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 8/07,3/08 i 6/08), Općinski načelnik, d o n o s i

RJEŠENJE

o imenovanju novog člana Komisije za izbor na upražnjene pozicije u reguliranim tijelima Općine Maglaj

I

Državni službenik Nermin Bešlagić imenuje se za novog člana Komisije za izbor na upražnjene pozicije u reguliranim tijelima Općine Maglaj, počev od 09. 07. 2016.godine, umjesto Jasmina Devedžića koji je razriješen dužnosti člana ove Komisije zaključno sa danom 09. 07. 2016.godine.

II

Prava i obaveze članovima Komisije utvrđena Rješenjem Općinskog načelnika broj:01-49-1185/15 od 22. 05. 2015 godine, primjenjivat će se i na novog člana Komisije iz tačke I.

III

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i ima se objaviti u „Službenim novinama Općine Maglaj“.

Broj: 01-49-1680/16
Maglaj, 21. 09. 2016. godine

OPĆINSKI NAČELNIK
Mehmed Mustabašić, prof.

Na osnovu člana 4. Zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 12/03, 34/03 i 65/13) i člana 42. Statuta Općine Maglaj („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 8/07, 3/08 i 6/08), Općinski načelnik d o n o s i

RJEŠENJE

o imenovanju Nadzornog odbora Komunalnog javnog društva d.o.o. Maglaj na kraći period

I

Imenuje se Nadzorni odbor Komunalnog javnog društva d.o.o. Maglaj na kraći period u trajanju od najviše tri mjeseca, u sastavu:

1. Mulić Osmić Alma, predsjednik
2. Gračić Alija, član
3. Čičkušić Dževad, član

II

Imenovanje članova Nadzornog odbora iz tačke I teče počev od 26. 09. 2016. godine do provođenja zakonske procedure imenovanja Nadzornog odbora u skladu sa Zakonom o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima Federacije BiH a najduže do 26. 12. 2016. godine i isto se ne može ponoviti.

III

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i biti će objavljeno u „Službenim novinama Općine Maglaj“.

Broj: 01-49-1684 /16
Maglaj, 21. 09. 2016. godine

OPĆINSKI NAČELNIK
Mehmed Mustabašić, prof.

Na osnovu člana 10. tačka 5. Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti („Službene novine Federacije BiH“, broj: 29/05), Naredbe ministarstva zdravstva Zeničko-dobojskog kantona o provođenju obavezne preventivne sistematske deratizacije na području Zeničko-dobojskog kantona - jesenja faza 2016. godine broj: 11-37-16801-1/16 od 21.10.2016. godine i člana 41. Statuta Općine Maglaj („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 8/07, 3/08 i 6/08) d o s i m

NAREDBU

o provođenju obavezne preventivne sistematske deratizacije na području općine Maglaj – jesenja faza 2016. godine

I

NAREĐUJE SE provođenje obavezne preventivne sistematske deratizacije – jesenja faza 2016. godine na području općine Maglaj u periodu od 17.11. – 20.11.2016. godine.

II

Obaveznom preventivnom sistematskom deratizacijom će biti obuhvaćeni objekti i površine kojima upravlja Općina Maglaj, kao objekti i površine na području općine Maglaj kojima upravljaju pravna i fizička lica i to:

1. Javne i zelene površine u pojasu naselja sa koncentrisanim stanovništvom (gradsko naselje),
2. Obale površinskih vodotoka u gradskim i prigradskim zonama,
3. Zvanična deponija i nezvanična (neorganizovana) smetlišta u gradskim i prigradskim naseljima,
4. Vaspitno-obrazovni i kulturni objekti i njihovi prostori,
5. Kolektivni centri za smještaj i boravak,
6. Objekti javnih zdravstvenih ustanova,
7. Javne ustanove administrativnog karaktera,
8. Individulane stambene zgrade u privatnom vlasništvu u užim zonama gradskih naselja,
9. Vjerski objekti i groblja u gradskom naselju,
10. Javni vodoopskrbni objekti,
11. Kanalizacione mreže sa šahtovima i izlivnim kolektorima,
12. Objekti i površine javnih preduzeća i organizacija i svih fizičkih lica, pravnih i ostalih lica uključujući sve uslužne djelatnosti,
13. Stacionirani objekti i sredstva javnog saobraćaja,
14. Objekti za proizvodnju i promet živežnih namirnica i predmeta opće upotrebe (korisnici i vlasnici istih),
15. Objekti za pružanje usluga javne higijene,
16. Zajednički prostori stambenih zgrada (podrumi i tavanji),

Troškove deratizacije pod rednim brojem 1. do 9. snose Vlada Zeničko-dobojskog kantona i Općina

Maglaj iz svojih budžeta, a troškove pod rednim brojem 10., 11., 12., 13., 14., 15. i 16. snose subjekti koji njima upravljaju.

III

Obaveznu preventivnu sistematsku deratizaciju organizovat će i sprovesti Institut za zdravlje i sigurnost hrane Zenica.

IV

Subjekti koji podliježu provođenju obavezne preventivne sistematske deratizacije dužni su obezbijediti nesmetan rad izvođačima bez obzira na parcijalne radove i ugovore koje posjeduju, a koji se stavljaju van snage za vrijeme trajanja akcije. U protivnom će biti sankcionisani prema važećim propisima.

V

Stručni nadzor nad provođenjem preventivne sistematske deratizacije na površinama i objektima u javnom sektoru obaviti će higijensko-epidemiološka služba JU Dom zdravlja Maglaj.

Kontrolu izvođenja akcije preventivne sistematske deratizacije provodit će općinski sanitarno-komunalno-vodoprivredni inspektor.

Provođenje akcije sistematske deratizacije nadzirat će kantonalni sanitarni inspektor Zeničko-dobojskog kantona.

VI

Ova Naredba stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim novinama Općine Maglaj" i putem sredstava informisanja.

Broj: 01-37-1-1976 /16

Maglaj: 10.11.2016. godine

OPĆINSKI NAČELNIK
Mirsad Mahmutagić

Na osnovu člana 70. Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj:35/05), člana 42. Statuta Općine Maglaj („Službene novine Općine Maglaj“, broj:8/07, 3/08 i 6/08), člana 3. Zakona o finansiranju političkih stranaka („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj; 95/12), člana 7. stav 6. Odluke o finansiranju Zeničko-dobojskog kantona („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj:16/97), člana 23. Odluke o izvršavanju Budžeta Općine Maglaj za 2016. fiskalnu godinu („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 2/16), člana 3. Odluke o kriterijima, mjerilima i načinu finansiranja parlamentarnih grupa političkih stranaka u 2016.

godini („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 2/16), Općinski načelnik donosi

ODLUKA

O izmjeni Odluke o rasporedu i isplati sredstava Budžeta Općine Maglaj za 2016. godinu, Pozicija „Finansiranje parlamentarnih grupa političkih stranaka“

Član 1.

Ovom Odlukom mijenja se Odluka o rasporedu i isplati sredstava Budžeta Općine Maglaj za 2016. godinu Pozicija „Finansiranje parlamentarnih grupa političkih strana“, broj: 01-49-223/16 od 19.02.2016.godine, tako što se član 3. Odluke mijenja i glasi:

Shodno članu 2. Odluke planirana sredstva u iznosu od 112.860,00 KM raspoređuju se parlamentarnim grupama političkih stranaka kako slijedi:

- SDA Maglaj	=	
mjesečno	=	3.450,20 KM
- SDP Maglaj	=	
mjesečno	=	2.359,20 KM
- Stranka za BiH Maglaj	=	
mjesečno	=	628,80 KM
- HDZ Maglaj	=	
mjesečno	=	628,80 KM
- Stranka penzionera Maglaj	=	
mjesečno	=	628,80 KM
- Savez za bolju budućnost Maglaj	=	
mjesečno	=	854,60 KM
- DF Maglaj	=	
mjesečno	=	854,60 KM
SVEGA:	= mjesečno	= 9.405,00 KM

Pripadajući iznos sredstava iz stava 1. ovog člana parlamentarnim grupama političkih stranaka transferisat će se mjesečno sa transakcijskog računa Budžeta Općine Maglaj na transakcijske račune političkih stranaka kojima pripadaju pojedine parlamentarne grupe.

Član 2.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a primjenjuje se od 9.11.2016.godine do 31.12.2016.godine i ima se objaviti u "Službenim novinama Općine Maglaj".

Broj: 01-49-2029/16

Maglaj, 9.11.2016. godine

OPĆINSKI NAČELNIK,
Mirsad Mahmutagić

AKTI USTAVNOG SUDA FBIH
Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: U-5/16
Sarajevo, 20.09.2016. godine

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu za zaštitu prava na lokalnu samoupravu Načelnika Općine Maglaj u vezi sa Kolektivnim ugovorom za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, na osnovu člana IV.C.3.10.(3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, nakon sjednice Suda bez javne rasprave, održane dana 20.09.2016. godine, donio je

PRESUDU

Utvrđuje se da je Kolektivnim ugovorom za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 23/00, 50/00 i 97/13) povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu Općine Maglaj.

Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“, „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“ i „Službenim novinama Općine Maglaj“.

Obrazloženje

1. Podnosilac zahtjeva i predmet zahtjeva

Načelnik Općine Maglaj (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva) podnio je dana 14.03.2015. godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za zaštitu prava na lokalnu samoupravu (u daljem tekstu: zahtjev) navodeći da su odredbama čl. 24., 29., 31. i 32. Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: osporeni Kolektivni ugovor) Općini Maglaj kao jedinici lokalne samouprave povrijeđena prava na lokalnu samoupravu iz čl. 53. i 56. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je objavljen u „Službenim novinama Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09 (u daljem tekstu: Zakon o principima lokalne samouprave) i član 4. stav 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi.

U skladu sa Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine podnosilac zahtjeva je ovlašten za pokretanje postupka pred Ustavnim sudom Federacije.

2. Stranke u postupku

Na osnovu Amandmana XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, stranke u postupku su podnosilac zahtjeva i Vlada Zeničko-dobojskog kantona.

3. Bitni navodi zahtjeva

Podnosilac zahtjeva navodi da je osporeni Kolektivni ugovor zaključen između Samostalnog sindikata organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, s jedne strane i Vlade Zeničko-dobojskog kantona (u daljem tekstu: Vlada kantona) „kao poslodavca“ s druge strane. Odrednicama čl. 24., 29., 31. i 32. osporenog Kolektivnog ugovora, Općini Maglaj su povrijeđena prava na samoupravu iz čl. 53. i 56. Zakona o principima lokalne samouprave i člana 4. stav 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi. Dalje, podnosilac zahtjeva obrazlaže ustavno-pravni položaj općine, kao jedinice lokalne samouprave, koji je definisan Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi, Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine i Zakonom o principima lokalne samouprave, uz tvrdnju, da Vlada kantona nije imala ustavna ovlaštenja za potpisivanje osporenog Kolektivnog ugovora u ime jedinice lokalne samouprave. Ističe da je osporeni Kolektivni ugovor u suštini opći pravni akt dispozitivne prirode, i da isti nije obavezujući kao zakon ili podzakonski akt koji donosi organ državne vlasti, jer se isti sačinjava saglasnošću volja ugovornih strana, tj. Vlade kantona, koja je morala imati saglasnost Općine Maglaj, i Sindikata za zaključivanje osporenog Kolektivnog ugovora.

Dalje, podnosilac zahtjeva navodi da je osporeni Kolektivni ugovor iz 2000. godine bio u suprotnosti, u smislu nadležnosti, i sa Zakonom o osnovama lokalne samouprave („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95). Napominje, da je članom 58. Zakona o principima lokalne samouprave, naloženo usklađivanje svih zakona sa navedenim zakonom, te stoga smatra da je prošlo dovoljno vremena za postupanje po navedenim odredbama zakona. Poziva se na član 29. osporenog Kolektivnog ugovora, kojim je propisano, da visinu naknade za prijevoz, ishranu u toku rada i regres za godišnji odmor, utvrđuje rukovodilac organa uprave i Sindikat. Smatra da Vlada kantona, u smislu citiranog člana osporenog Kolektivnog ugovora, nije rukovodilac organa uprave, uz tvrdnju da istoj nije dato ovlaštenje za potpisivanje osporenog Kolektivnog ugovora.

Na kraju predlaže Ustavnom sudu Federacije, da donese presudu kojom će utvrditi da je Vlada kantona potpisivanjem osporenog Kolektivnog ugovora bez saglasnosti Općine Maglaj, povrijedila pravo te Općine na lokalnu samoupravu, da naloži Vladi kantona da odredbe osporenog Kolektivnog ugovora uskladi sa Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi i Zakonom o principima lokalne samouprave, te da danom objavljivanja ove presude prestaje da važi osporeni Kolektivni ugovor za Općinu Maglaj i da se retroaktivno ponište radnje nastale dejstvom osporenog Kolektivnog ugovora u svim provedenim postupcima.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

U skladu sa članom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 6/95 i 37/03) Ustavni sud Federacije je dana 18.03.2016. godine pozvao Vladu kantona da se kao druga stranka u postupku izjasni o zahtjevu podnosioca u roku od 30 dana.

Premijer Vlade Zeničko-dobojskog kantona je aktom broj:02-06-6687-1/16 od 06.04.2016. godine obavijestio Ustavni sud Federacije da u evidencijama Stručne službe Vlade kantona nema podataka da je od Općine Maglaj, kao poslodavca općinskih zaposlenika, tražila i dobila punomoć za zaključivanje osporenog Kolektivnog ugovora ni za jednu općinu na području Kantona, pa ni za Općinu Maglaj. Isto tako je navedeno, da je Vlada Zeničko-dobojskog kantona potpisala putem svog predstavnika Kolektivni ugovor o izmjenama i dopunama Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 97/13) i donijela Odluku, broj: 02-34-12059/13 od 24.5.2013. godine o davanju saglasnosti za zaključenje istog ugovora. U dopisu se navodi, da prema evidenciji Stručne službe Vlade ne postoje podaci o bilo kakvoj saglasnosti ili naknadnom prihvatanju izmijenjenog Kolektivnog ugovora.

5. Relevantni propisi za donošenje presude Ustavnog suda Federacije

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član IV.C.3.10. (3)

(3) Zaštitu prava na lokalnu samoupravu osigurava Ustavni sud. Takav postupak pred Ustavnim sudom mogu pokrenuti općine i gradovi, kao i udruženja općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine. Ustavni sud odlučuje o sporovima između jedinica lokalne samouprave i kantona ili Federacije na zahtjev općinskog ili gradskog vijeća, načelnika općine ili gradonačelnika grada ili

udruženja općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine.

Član III.2. e)

Federalna vlast i kantoni nadležni su za:

e) socijalnu politiku;

B. Evropska povelja o lokalnoj samoupravi

Član 3.1.

1. Lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost lokalnih vlasti da, u granicama zakona, regulišu i rukovode znatnim dijelom javnih poslova, a na osnovu vlastite odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva.

Član 4. stav 6.

6. Lokalne vlasti bit će konsultovane u najvećoj mogućoj mjeri, pravovremeno i na odgovarajući način, u procesu planiranja i donošenja odluka o svim stvarima koje ih se direktno tiču.

C. Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br. 49/06 i 51/09)

Član 2.

Lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost jedinica lokalne samouprave da, u granicama zakona, regulišu i upravljaju određenim javnim poslovima na osnovu vlastite odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva.

Član 3.

Lokalna samouprava se organizuje i ostvaruje u općinama i gradovima, kao jedinicama lokalne samouprave (u daljem tekstu: jedinice lokalne samouprave), a izvršavaju je organi jedinice lokalne samouprave i građani, u skladu sa ustavom i zakonom i statutom jedinice lokalne samouprave.

Član 8. st. 1. i 2.

Jedinica lokalne samouprave ima vlastite nadležnosti, ustanovljene ustavom i zakonom i ima pravo da se bavi svim pitanjima od lokalnog značaja koja nisu isključena iz njene nadležnosti, niti dodijeljena u nadležnost neke druge vlasti na osnovu ustava i zakona.

Ona će biti samostalna u odlučivanju o pitanjima iz vlastitih nadležnosti, koja ne mogu biti ograničena ili uskraćena od federalnih ili kantonalnih vlasti, osim u slučajevima i u okvirima utvrđenim ustavom i zakonom.

Član 53.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su da razmotre inicijative, prijedloge i sugestije jedinice lokalne samouprave i o svom stavu i preduzetim aktivnostima obavijeste jedinice lokalne samouprave u roku od 30 dana od dana prijema inicijative, prijedloga ili sugestije.

Član 56.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su u najvećoj mogućoj mjeri da konsultuju jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se direktno tiču.

Konsultovanje, u smislu iz prethodnog stava ovog člana, federalne, odnosno kantonalne vlasti vrše putem saveza općina i gradova.

Član 58. st. 1. i 2.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o osnovama lokalne samouprave („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95).

Federacija Bosne i Hercegovine i kantoni su dužni usaglasiti svoje zakone sa ovim zakonom, te da izvrše prijenos poslova i nadležnosti, kao i odgovornosti dodijeljenih jedinicama lokalne samouprave ovim zakonom, u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

D. Zakon o radu

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 43/99, 32/00 i 29/03)

Član 112.

Na strani zaposlenika kod zaključivanja kolektivnog ugovora može biti sindikat ili više sindikata, a na strani poslodavca može biti poslodavac, više poslodavaca ili udruženje poslodavaca.

Ako je u pregovaranju i zaključivanju kolektivnog ugovora zastupljeno više sindikata, odnosno više poslodavaca, o zaključivanju kolektivnog ugovora mogu pregovarati samo oni sindikati, odnosno poslodavci koji imaju punomoć od svakog pojedinačnog sindikata, odnosno poslodavca, u skladu sa njihovim statutom.

Do formiranja udruženja poslodavaca na strani poslodavca kod zaključivanja kolektivnog ugovora iz člana 111. ovog zakona, može biti Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno Vlada kantona.

Član 115.

Kolektivni ugovor je obavezan za strane koje su ga sklopile, kao i za stranke koje su mu naknadno pristupile.

E. Kolektivni ugovor za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji

Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 23/00, 50/00 i 97/13)

Član 75.

Ovaj ugovor je obavezan za strane koje su ga potpisale, kao i za strane koje mu naknadno pristupe.

Sporove u vezi primjene ovog ugovora, koji nisu riješeni arbitražom, rješavat će nadležni sud u Federaciji.

Troškove izrade ovog ugovora snose ugovorne strane solidarno.

F. Ustavnosudska praksa Ustavnog suda Federacije

Presuda broj: U-56/13 od 03.07.2014. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 61/14)

Presuda broj: U-67/14 od 24.02.2015. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 24/15)

Presuda broj: U-62/14 od 10.06.2015. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 57/15)

Presuda broj: U-20/15 od 27.1.2016. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/16)

6. Činjenično stanje i stav Suda

Odlučujući o zahtjevu podnosioca, Ustavni sud Federacije je pošao od člana VI.2. (1) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine kojim je utvrđeno da se u općini ostvaruje lokalna samouprava. Članom VI.4.b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine je propisano da Općinsko vijeće usvaja općinski budžet i donosi propise o oporezivanju i na druge načine osigurava potrebno finansiranje koje nisu osigurali kantonalna ili federalna vlast. Članom 2. Zakona o principima lokalne samouprave propisano je da lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost jedinica lokalne samouprave da, u granicama zakona, regulišu i upravljaju određenim javnim poslovima na osnovu vlastite odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva. Isto tako, članom 3. navedenog Zakona propisano je da se lokalna samouprava organizuje i ostvaruje u općinama i gradovima, kao jedinicama lokalne samouprave, a izvršavaju je tijela jedinice lokalne samouprave i građani, u skladu sa ustavom, zakonu i statutu jedinice lokalne samouprave. U tom kontekstu, da bi jedinica lokalne samouprave mogla regulisati i upravljati određenim javnim poslovima koji su joj povjereni ustavom i zakonom, mora imati zaposlene državne službenike i namještenike i osigurati potrebna finansijska sredstva za te namjene.

Obaveza konsultacija jedinica lokalne samouprave o svim stvarima koje ih se direktno tiču proizilazi iz člana 4. stav 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi. Ovo iz razloga što je članom VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine propisano, da međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i

Federaciji Bosne i Hercegovine, te opća pravila međunarodnog prava čine dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine.

Ustavni sud Federacije smatra nespornom činjenicu da jedinice lokalne samouprave imaju vlastite nadležnosti, ustanovljene ustavom i zakonom, kao što imaju i pravo baviti se svim pitanjima od lokalnog značaja, koja nisu izuzeta iz njezine nadležnosti. Iz navedenih razloga, federalne i kantonalne vlasti su dužne u najvećoj mogućoj mjeri konsultovati jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa, koji se izravno tiču jedinica lokalne samouprave. Ustavni sud Federacije je iz dostavljenog akta od strane Vlade Zeničko-dobojskog kantona broj: 02-66-6687-1/16 od 6.4.2016. godine utvrdio, da u evidenciji Stručne službe Vlade kantona nema dokaza da je tražena prethodna saglasnost od Općine Maglaj za zaključenje osporenog Kolektivnog ugovora, a niti raspolaže sa podacima o davanju saglasnosti od strane Općine na Kolektivni ugovor o izmjenama Kolektivnog ugovora iz 2013. godine.

Također, iz dokaza u predmetu je utvrđeno, da je Vlada kantona dala saglasnost za pristupanje osporenom Kolektivnom ugovoru i samim tim preuzela i finansijske obaveze koje proizlaze iz tog ugovora. Pored pomenutog, u skladu sa članom 75. Općina Maglaj nije ni naknadno pristupila, pa prema tome nije ni prihvatila obaveze koje iz njega proizilaze. U prilog ovoj tvrdnji govori i činjenica utvrđena u spomenutom članu da se isti odnosi samo na stranke koje su ga potpisale, kao i na one stranke koje su mu naknadno pristupile.

Ustavni sud Federacije ističe da je u međuvremenu, a po zahtjevu 17 poslanika Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine za rješavanje spora sa ovim Domom u vezi procedure načina usvajanja Zakona o radu („Službene novine Federacije BiH“, broj: 62/15) dana 17.02.2016. godine donio Presudu broj: U-29/15 od 17.02.2016. godine kojom je utvrdio da je Zakon o radu donesen u suprotnosti sa Poslovníkom Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 27/03 i 21/09), a time i sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, te je vraćen u ponovnu proceduru predlaganja. Stoga se činjenica donošenja novih zakonskih rješenja i zaključivanja novih ugovora u ovoj oblasti, ne može smatrati relevantnom za odlučivanje u ovome predmetu.

Kako Općina Maglaj nije dala saglasnost Vladi Zeničko-dobojskog kantona za potpisivanje osporenog Kolektivnog ugovora, niti je u skladu sa članom 75. naknadno pristupila istom, Ustavni sud Federacije odlučio je kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: Aleksandra Martinović, predsjednica Suda, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, dr.sc.iur. Šahbaz Džihanović, Domin

Malbašić, prof. dr. Edin Muminović, dr. sc. Kata Senjak i Mladen Srdić, sudije Suda.

Ustavnog suda
Federacije
Bosne i Hercegovine
Aleksandra Martinović

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: U-5/16
Sarajevo, 20.09.2016. godine

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu za zaštitu prava na lokalnu samoupravu Načelnika Općine Maglaj u svezi sa Kolektivnim ugovorom za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, na temelju članka IV.C.3.10.(3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, u svezi s Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, nakon sjednice Suda bez javne rasprave, održane dana 20.09.2016. godine, donio je

PRESUDU

Utvrđuje se da je Kolektivnim ugovorom za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 23/00, 50/00 i 97/13) povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu Općine Maglaj.

Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“, „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“ i „Službenim novinama Općine Maglaj“.

Obrazloženje

6. Podnositelj zahtjeva i predmet zahtjeva

Načelnik Općine Maglaj (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) podnio je dana 14.03.2015. godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za zaštitu prava na lokalnu samoupravu (u daljnjem tekstu: zahtjev) navodeći da su odredbama čl. 24., 29., 31. i 32. Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu:

osporeni Kolektivni ugovor) Općini Maglaj kao jedinici lokalne samouprave povrijeđena prava na lokalnu samoupravu iz čl. 53. i 56. Zakona o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je objavljen u „Službenim novinama Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09 (u daljnjem tekstu: Zakon o načelima lokalne samouprave) i članak 4. stavak 6. Europske povelje o lokalnoj samoupravi.

Sukladno Amandmanu XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine podnositelj zahtjeva je ovlašten za pokretanje postupka pred Ustavnim sudom Federacije.

7. Stranke u postupku

Na temelju Amandmana XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, stranke u postupku su podnositelj zahtjeva i Vlada Zeničko-dobojskog kantona.

8. Bitni navodi zahtjeva

Podnositelj zahtjeva navodi da je osporeni Kolektivni ugovor zaključen između Samostalnog sindikata organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, s jedne strane i Vlade Zeničko-dobojskog kantona (u daljnjem tekstu: Vlada kantona), „kao poslodavca“ s druge strane. Odrednicama čl. 24., 29., 31. i 32. osporenog Kolektivnog ugovora, Općini Maglaj su povrijeđena prava na samoupravu iz čl. 53. i 56. Zakona o načelima lokalne samouprave i članka 4. stavak 6. Europske povelje o lokalnoj samoupravi. Dalje, podnositelj zahtjeva obrazlaže ustavno-pravni položaj općine, kao jedinice lokalne samouprave, koji je definiran Europskom poveljom o lokalnoj samoupravi, Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine i Zakonom o načelima lokalne samouprave, uz tvrdnju, da Vlada kantona nije imala ustavna ovlaštenja za potpisivanje osporenog Kolektivnog ugovora u ime jedinice lokalne samouprave. Ističe da je osporeni Kolektivni ugovor u suštini opći pravni akt dispozitivne prirode, i da isti nije obvezujući kao zakon ili podzakonski akt koji donosi organ državne vlasti, jer se isti sačinjava suglasnošću volja ugovornih strana, tj. Vlade kantona, koja je morala imati suglasnost Općine Maglaj, i Sindikata za zaključivanje osporenog Kolektivnog ugovora.

Dalje, podnositelj zahtjeva navodi da je osporeni Kolektivni ugovor iz 2000. godine bio u suprotnosti, u smislu nadležnosti, i sa Zakonom o osnovama lokalne samouprave („Službene novine Federacije BiH, broj: 6/95). Napominje, da je člankom 58. Zakona o načelima lokalne samouprave, naloženo usuglašavanje svih zakona s navedenim zakonom, te stoga smatra da je prošlo dovoljno vremena za postupanje po navedenim odredbama

zakona. Poziva se na članak 29. osporenog Kolektivnog ugovora, kojim je propisano, da visinu naknade za prijevoz, ishranu u tijeku rada i regres za godišnji odmor, utvrđuje rukovoditelj organa uprave i Sindikat. Smatra da Vlada kantona, u smislu citiranog članka osporenog Kolektivnog ugovora, nije rukovoditelj organa uprave, uz tvrdnju da istoj nije dato ovlaštenje za potpisivanje osporenog Kolektivnog ugovora.

Na kraju predlaže Ustavnom sudu Federacije, da donese presudu kojom će utvrditi da je Vlada kantona potpisivanjem osporenog Kolektivnog ugovora bez suglasnosti Općine Maglaj, povrijedila pravo te Općine na lokalnu samoupravu, da naloži Vladi kantona da odredbe osporenog Kolektivnog ugovora usuglasi sa Europskom poveljom o lokalnoj samoupravi i Zakonom o načelima lokalne samouprave, te da danom objavljivanja ove presude prestaje da važi osporeni Kolektivni ugovor za Općinu Maglaj i da se retroaktivno ponište radnje nastale dejstvom osporenog Kolektivnog ugovora u svim provedenim postupcima.

9. Bitni navodi odgovora na zahtjev

Sukladno članku 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 6/95 i 37/03) Ustavni sud Federacije je dana 18.03.2016. godine pozvao Vladu kantona da se kao druga stranka u postupku izjasni o zahtjevu podnosioca u roku od 30 dana.

Premijer Vlade Zeničko-dobojskog kantona je aktom broj:02-06-6687-1/16 od 06.04.2016. godine obavijestio Ustavni sud Federacije da u evidencijama Stručne službe Vlade kantona nema podataka da je od Općine Maglaj, kao poslodavca općinskih uposlenika, tražila i dobila punomoć za zaključivanje osporenog Kolektivnog ugovora ni za jednu općinu na području Kantona, pa ni za Općinu Maglaj. Isto tako je navedeno, da je Vlada Zeničko-dobojskog kantona potpisala putem svog predstavnika Kolektivni ugovor o izmjenama i dopunama Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 97/13) i donijela Odluku, broj: 02-34-12059/13 od 24.5.2013. godine o davanju suglasnosti za zaključenje istog ugovora. U dopisu se navodi, da prema evidenciji Stručne službe Vlade ne postoje podaci o bilo kakvoj suglasnosti ili naknadnom prihvatanju izmijenjenog Kolektivnog ugovora.

10. Relevantni propisi za donošenje presude Ustavnog suda Federacije

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Članak IV.C.3.10. (3)

(3) Zaštitu prava na lokalnu samoupravu osigurava Ustavni sud. Takav postupak pred Ustavnim sudom mogu pokrenuti općine i gradovi, kao i udruženja općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine. Ustavni sud odlučuje o sporovima između jedinica lokalne samouprave i kantona ili Federacije na zahtjev općinskog ili gradskog vijeća, načelnika općine ili gradonačelnika grada ili udruženja općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine.

Članak III.2. e)

Federalna vlast i kantoni nadležni su za:
e) socijalnu politiku;

B. Europska povelja o lokalnoj samoupravi

Članak 3.1.

1. Lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost lokalnih vlasti da, u granicama zakona, reguliraju i rukovode znatnim dijelom javnih poslova, a na temelju vlastite odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva.

Članak 4. stavak 6.

6. Lokalne vlasti bit će konzultirane u najvećoj mogućoj mjeri, blagovremeno i na odgovarajući način, u procesu planiranja i donošenja odluka o svim stvarima koje ih se direktno tiču.

C. Zakon o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br. 49/06 i 51/09)

Članak 2.

Lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost jedinica lokalne samouprave da, u granicama zakona, reguliraju i upravljaju određenim javnim poslovima na temelju vlastite odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva.

Članak 3.

Lokalna samouprava se organizira i ostvaruje u općinama i gradovima, kao jedinicama lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: jedinice lokalne samouprave), a izvršavaju je organi jedinice lokalne samouprave i građani, sukladno sa ustavom i zakonom i statutom jedinice lokalne samouprave.

Članak 8. st. 1. i 2.

Jedinica lokalne samouprave ima vlastite nadležnosti, ustanovljene ustavom i zakonom i ima pravo da se bavi svim pitanjima od lokalnog značaja koja nisu isključena iz njene nadležnosti, niti dodijeljena u nadležnost neke druge vlasti na temelju ustava i zakona.

Ona će biti samostalna u odlučivanju o pitanjima iz vlastitih nadležnosti, koja ne mogu biti

ograničena ili uskraćena od federalnih ili kantonalnih vlasti, osim u slučajevima i u okvirima utvrđenim ustavom i zakonom.

Članak 53.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su da razmotre inicijative, prijedloge i sugestije jedinice lokalne samouprave i o svom stavu i poduzetim aktivnostima obavijeste jedinice lokalne samouprave u roku od 30 dana od dana prijema inicijative, prijedloga ili sugestije.
Članak 56.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su u najvećoj mogućoj mjeri da konzultiraju jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se direktno tiču.

Konzultiranje, u smislu iz prethodnog stavka ovog članka, federalne, odnosno kantonalne vlasti vrše putem saveza općina i gradova.

Članak 58. st. 1. i 2.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o osnovama lokalne samouprave („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95).

Federacija Bosne i Hercegovine i kantoni su dužni usuglasiti svoje zakone s ovim zakonom, te da izvrše prijenos poslova i nadležnosti, kao i odgovornosti dodijeljenih jedinicama lokalne samouprave ovim zakonom, u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

E. Zakon o radu

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 43/99, 32/00 i 29/03)

Članak 112.

Na strani uposlenika kod zaključivanja kolektivnog ugovora može biti sindikat ili više sindikata, a na strani poslodavca može biti poslodavac, više poslodavaca ili udruženje poslodavaca.

Ako je u pregovaranju i zaključivanju kolektivnog ugovora zastupljeno više sindikata, odnosno više poslodavaca, o zaključivanju kolektivnog ugovora mogu pregovarati samo oni sindikati, odnosno poslodavci koji imaju punomoć od svakog pojedinačnog sindikata, odnosno poslodavca, sukladno s njihovim statutom.

Do formiranja udruženja poslodavaca na strani poslodavca kod zaključivanja kolektivnog ugovora iz članka 111. ovog zakona, može biti Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno Vlada kantona.

Članak 115.

Kolektivni ugovor je obvezan za strane koje su ga sklopile, kao i za stranke koje su mu naknadno pristupile.

E. Kolektivni ugovor za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 23/00, 50/00 i 97/13)

Članak 75.

Ovaj ugovor je obvezan za strane koje su ga potpisale, kao i za strane koje mu naknadno pristupe.

Sporove u vezi primjene ovog ugovora, koji nisu riješeni arbitražom, rješavat će nadležni sud u Federaciji.

Troškove izrade ovog ugovora snose ugovorne strane solidarno.

F. Ustavnosudska praksa Ustavnog suda Federacije

Presuda broj: U-56/13 od 03.07.2014. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 61/14)

Presuda broj: U-67/14 od 24.02.2015. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 24/15)

Presuda broj: U-62/14 od 10.06.2015. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj: 57/15)

Presuda broj: U-20/15 od 27.1.2016. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/16)

6. Činjenično stanje i stav Suda

Odlučujući o zahtjevu podnositelja, Ustavni sud Federacije je pošao od članka VI.2. (1) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine kojim je utvrđeno da se u općini ostvaruje lokalna samouprava. Člankom VI.4.b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine je propisano da Općinsko vijeće usvaja općinski proračun i donosi propise o oporezivanju i na druge načine osigurava potrebno financiranje koje nisu osigurali kantonalna ili federalna vlast. Člankom 2. Zakona o načelima lokalne samouprave propisano je da lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost jedinica lokalne samouprave da, u granicama zakona, reguliraju i upravljaju određenim javnim poslovima temeljem vlastite odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva. Isto tako, člankom 3. navedenog Zakona propisano je da se lokalna samouprava organizira i ostvaruje u općinama i gradovima, kao jedinicama lokalne samouprave, a izvršavaju je tijela jedinice lokalne samouprave i građani, sukladno ustavu, zakonu i statutu jedinice lokalne samouprave. U tom kontekstu, da bi jedinica lokalne samouprave mogla regulirati i upravljati određenim javnim poslovima koji su joj povjereni ustavom i zakonom, mora imati uposlene državne

službenike i namještenike i osigurati potrebna financijska sredstva za te namjene.

Obveza konzultacija jedinica lokalne samouprave o svim stvarima koje ih se direktno tiču proizilazi iz članka 4. stavak 6. Europske povelje o lokalnoj samoupravi. Ovo iz razloga što je člankom VII.3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine propisano, da međunarodni ugovori i drugi sporazumi koji su na snazi u Bosni i Hercegovini i Federaciji Bosne i Hercegovine, te opća pravila međunarodnog prava čine dio zakonodavstva Federacije Bosne i Hercegovine.

Ustavni sud Federacije smatra nespornom činjenicu da jedinice lokalne samouprave imaju vlastite nadležnosti, ustanovljene ustavom i zakonom, kao što imaju i pravo baviti se svim pitanjima od lokalnog značaja, koja nisu izuzeta iz njezine nadležnosti. Iz navedenih razloga, federalne i kantonalne vlasti su dužne u najvećoj mogućoj mjeri konzultirati jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa, koji se izravno tiču jedinica lokalne samouprave. Ustavni sud Federacije je iz dostavljenog akta od strane Vlade Zeničko-dobojskog kantona broj: 02-66-6687-1/16 od 6.4.2016. godine utvrdio, da u evidenciji Stručne službe Vlade kantona nema dokaza da je tražena prethodna suglasnost od Općine Maglaj za zaključenje osporenog Kolektivnog ugovora, a niti raspoláže sa podacima o davanju suglasnosti od strane Općine na Kolektivni ugovor o izmjenama Kolektivnog ugovora iz 2013. godine.

Također, iz dokaza u predmetu je utvrđeno, da je Vlada kantona dala suglasnost za pristupanje osporenom Kolektivnom ugovoru i samim tim preuzela i financijske obveze koje proizlaze iz tog ugovora. Pored spomenutog, a sukladno članku 75. Općina Maglaj nije ni naknadno pristupila, pa prema tome nije ni prihvatila obveze koje iz njega proizlaze. U prilog ovoj tvrdnji govori i činjenica utvrđena u spomenutom članku da se isti odnosi samo na stranke koje su ga potpisale, kao i na one stranke koje su mu naknadno pristupile.

Ustavni sud Federacije ističe da je u međuvremenu, a po zahtjevu 17 zastupnika Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine za rješavanje spora sa ovim Domom u svezi procedure načina usvajanja Zakona o radu („Službene novine Federacije BiH“, broj: 62/15) dana 17.02.2016. godine donio Presudu broj: U-29/15 od 17.02.2016. godine kojom je utvrdio da je Zakon o radu donesen u suprotnosti s Poslovníkom Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 27/03 i 21/09), a time i sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, te je vraćen u ponovnu proceduru predlaganja. Stoga se činjenica donošenja novih zakonskih rješenja i zaključivanja novih ugovora u ovoj oblasti, ne može smatrati relevantnom za odlučivanje u ovome predmetu.

Како Опћина Маглај није дала suglasnost Влади Зеничко-добојског кантона за потписивање оспореног Колективног уговора, нити је сукладно члану 75. накнадно приступила истом, Уставни суд Федерације одлучио је као у изреци ове пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је једногласно у саставу: Александра Martinović, predsjednica Suda, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, dr.sc.iur. Šahbaz Džihanović, Domin Malbašić, prof. dr. Edin Muminović, dr. sc. Kata Senjak i Mladen Srđić, suci Suda.

Predsjednica
Ustavnog suda
Federacije
Bosne i Hercegovine
Aleksandra Martinović

Босна и Херцеговина
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
УСТАВНИ СУД
ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Број: У-5/16
Сарајево, 20.09.2016. године

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине, одлучујући о захтјеву за заштиту права на локалну самоуправу Начелника Општине Маглај у вези са Колективним уговором за службенике органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине, на основу члана IV.Ц.3.10.(3) Устава Федерације Босне и Херцеговине, у вези са Амандманом ХCVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине, након сједнице Суда без јавне расправе, одржане дана 20.09.2016. године, донио је

ПРЕСУДУ

Утврђује се да је Колективним уговором за службенике органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 23/00, 50/00 и 97/13) повријеђено право на локалну самоуправу Општине Маглај.

Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“, „Службеним новинама Зеничко-добојског кантона“ и „Службеним новинама Општине Маглај“.

Образложење

11. Подносилац захтјева и предмет захтјева

Начелник Општине Маглај (у даљем тексту: подносилац захтјева) поднио је дана 14.03.2015. године Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) захтјев за заштиту права на локалну самоуправу (у даљем тексту: захтјев) наводећи да су одредбама чл. 24., 29., 31. и 32. Колективног уговора за службенике органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: оспорени Колективни уговор) Општини Маглај као јединици локалне самоуправе повријеђена права на локалну самоуправу из чл. 53. и 56. Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине који је објављен у „Службеним новинама Федерације БиХ“, бр.: 49/06 и 51/09 (у даљем тексту: Закон о принципима локалне самоуправе) и члан 4. став 6. Европске повеље о локалној самоуправи.

У складу са Амандманом ХCVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине подносилац захтјева је овлашћен за покретање поступка пред Уставним судом Федерације.

12. Странке у поступку

На основу Амандмана ХCVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине, странке у поступку су подносилац захтјева и Влада Зеничко-добојског кантона.

13. Битни наводи захтјева

Подносилац захтјева наводи да је оспорени Колективни уговор закључен између Самосталног синдиката органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине, с једне стране и Владе Зеничко-добојског кантона (у даљем тексту: Влада кантона) „као послодавца“ с друге стране. Одредницама чл. 24., 29., 31. и 32. оспореног Колективног уговора, Општини Маглај су повријеђена права на самоуправу из чл. 53. и 56. Закона о принципима локалне самоуправе и члана 4. став 6. Европске повеље о локалној самоуправи. Даље, подносилац захтјева образлаже уставно-правни положај општине, као јединице локалне самоуправе, који је дефинисан Европском повељом о локалној самоуправи, Уставом Федерације Босне и Херцеговине и Законом о принципима локалне самоуправе, уз тврдњу, да Влада кантона није имала уставна овлашћења за потписивање оспореног Колективног уговора у име јединице

локалне самоуправе. Истиче да је оспорени Колективни уговор у суштини општи правни акт диспозитивне природе, и да исти није обавезујући као закон или подзаконски акт који доноси орган државне власти, јер се исти сачињава сагласношћу воља уговорних страна, тј. Владе кантона, која је морала имати сагласност Општине Маглај, и Синдиката за закључивање оспореног Колективног уговора.

Даље, подносилац захтјева наводи да је оспорени Колективни уговор из 2000. године био у супротности, у смислу надлежности, и са Законом о основама локалне самоуправе („Службене новине Федерације БиХ“, број: 6/95). Напомиње, да је чланом 58. Закона о принципима локалне самоуправе, наложено усклађивање свих закона са наведеним законом, те стога сматра да је прошло довољно времена за поступање по наведеним одредбама закона. Позива се на члан 29. оспореног Колективног уговора, којим је прописано, да висину накнаде за пријевоз, исхрану у току рада и регрес за годишњи одмор, утврђује руководиоца органа управе и Синдикат. Сматра да Влада кантона, у смислу цитираног члана оспореног Колективног уговора, није руководиоца органа управе, уз тврдњу да истој није дато овлашћење за потписивање оспореног Колективног уговора.

На крају предлаже Уставном суду Федерације, да донесе пресуду којом ће утврдити да је Влада кантона потписивањем оспореног Колективног уговора без сагласности Општине Маглај, повриједила право те Општине на локалну самоуправу, да наложи Влади кантона да одредбе оспореног Колективног уговора усклади са Европском повељом о локалној самоуправи и Законом о принципима локалне самоуправе, те да даном објављивања ове пресуде престаје да важи оспорени Колективни уговор за Општину Маглај и да се ретроактивно пониште радње настале дејством оспореног Колективног уговора у свим проведеним поступцима.

14. Битни наводи одговора на захтјев

У складу са чланом 16. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 6/95 и 37/03) Уставни суд Федерације је дана 18.03.2016. године позвао Владу кантона да се као друга странка у поступку изјасни о захтјеву подносиоца у року од 30 дана.

Премијер Владе Зеничко-добојског кантона је актом број:02-06-6687-1/16 од 06.04.2016. године обавијестио Уставни суд Федерације да у евиденцијама Стручне службе Владе кантона нема података да је од Општине Маглај, као послодавца општинских запосленика, тражила и добила пуномоћ за закључивање

оспореног Колективног уговора ни за једну општину на подручју Кантона, па ни за Општину Маглај. Исто тако је наведено, да је Влада Зеничко-добојског кантона потписала путем свог представника Колективни уговор о измјенама и допунама Колективног уговора за службенике органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 97/13) и донијела Одлуку, број: 02-34-12059/13 од 24.5.2013. године о давању сагласности за закључење истог уговора. У допису се наводи, да према евиденцији Стручне службе Владе не постоје подаци о било каквој сагласности или накнадном прихватању измијењеног Колективног уговора.

15. Релевантни прописи за доношење пресуде Уставног суда Федерације

А. Устав Федерације Босне и Херцеговине

Члан IV.Ц.3.10. (3)

(3) Заштиту права на локалну самоуправу осигурава Уставни суд. Такав поступак пред Уставним судом могу покренути општине и градови, као и удружења општина и градова Федерације Босне и Херцеговине. Уставни суд одлучује о споровима између јединица локалне самоуправе и кантона или Федерације на захтјев општинског или градског вијећа, начелника општине или градоначелника града или удружења општина и градова Федерације Босне и Херцеговине.

Члан III.2. е)

Федерална власт и кантони надлежни су за:

е) социјалну политику;

Б. Европска повеља о локалној самоуправи

Члан 3.1.

1. Локална самоуправа подразумијева право и оспособљеност локалних власти да, у границама закона, регулишу и руководе знатним дијелом јавних послова, а на основу властите одговорности и у интересу локалног становништва.

Члан 4. став 6.

6. Локалне власти бит ће консултоване у највећој могућој мјери, правремено и на одговарајући начин, у процесу планирања и доношења одлука о свим стварима које их се директно тичу.

Ц. Закон о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ“, бр. 49/06 и 51/09)

Члан 2.

Локална самоуправа подразумијева право и оспособљеност јединица локалне самоуправе да, у границама закона, регулишу и управљају одређеним јавним пословима на основу властите одговорности и у интересу локалног становништва.

Члан 3.

Локална самоуправа се организује и остварује у општинама и градовима, као јединицама локалне самоуправе (у даљем тексту: јединице локалне самоуправе), а извршавају је органи јединице локалне самоуправе и грађани, у складу са уставом и законом и статутом јединице локалне самоуправе.

Члан 8. ст. 1. и 2.

Јединица локалне самоуправе има властите надлежности, установљене уставом и законом и има право да се бави свим питањима од локалног значаја која нису искључена из њене надлежности, нити додијељена у надлежност неке друге власти на основу устава и закона.

Она ће бити самостална у одлучивању о питањима из властитих надлежности, која не могу бити ограничена или ускраћена од федералних или кантоналних власти, осим у случајевима и у оквирима утврђеним уставом и законом.

Члан 53.

Федералне, односно кантоналне власти дужне су да размотре иницијативе, приједлоге и сугестије јединице локалне самоуправе и о свом ставу и предузетим активностима обавијесте јединице локалне самоуправе у року од 30 дана од дана пријема иницијативе, приједлога или сугестије.

Члан 56.

Федералне, односно кантоналне власти дужне су у највећој могућој мјери да консултују јединице локалне самоуправе у поступку доношења прописа који их се директно тичу.

Консултовање, у смислу из претходног става овог члана, федералне, односно кантоналне власти врше путем савеза општина и градова.

Члан 58. ст. 1. и 2.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о основама локалне самоуправе („Службене новине Федерације БиХ“, број: 6/95).

Федерација Босне и Херцеговине и кантони су дужни усагласити своје законе са

овим законом, те да изврше пријенос послова и надлежности, као и одговорности додијељених јединицама локалне самоуправе овим законом, у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

Г. Закон о раду

(„Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 43/99, 32/00 и 29/03)

Члан 112.

На страни запосленика код закључивања колективног уговора може бити синдикат или више синдиката, а на страни послодавца може бити послодавац, више послодаваца или удружење послодаваца.

Ако је у преговарању и закључивању колективног уговора заступљено више синдиката, односно више послодаваца, о закључивању колективног уговора могу преговарати само они синдикати, односно послодавци који имају пуномоћ од сваког појединачног синдиката, односно послодавца, у складу са њиховим статутом.

До формирања удружења послодаваца на страни послодавца код закључивања колективног уговора из члана 111. овог закона, може бити Влада Федерације Босне и Херцеговине, односно Влада кантона.

Члан 115.

Колективни уговор је обавезан за стране које су га склопиле, као и за странке које су му накнадно приступиле.

Е. Колективни уговор за службенике органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 23/00, 50/00 и 97/13)

Члан 75.

Овај уговор је обавезан за стране које су га потписале, као и за стране које му накнадно приступе.

Спорове у вези примјене овог уговора, који нису ријешени арбитражом, рјешават ће надлежни суд у Федерацији.

Трошкове израде овог уговора носе уговорне стране солидарно.

Ф. Уставносудска пракса Уставног суда Федерације

Пресуда број: У-56/13 од 03.07.2014. године („Службене новине Федерације БиХ“, број: 61/14)
Пресуда број: У-67/14 од 24.02.2015. године („Службене новине Федерације БиХ“, број: 24/15)

Пресуда број: У-62/14 од 10.06.2015. године ("Службене новине Федерације БиХ", број: 57/15)
Пресуда број: У-20/15 од 27.1.2016. године („Службене новине Федерације БиХ“, број: 22/16)

6. Чињенично стање и став Суда

Одлучујући о захтјеву подносиоца, Уставни суд Федерације је пошао од члана VI.2. (1) Устава Федерације Босне и Херцеговине којим је утврђено да се у општини остварује локална самоуправа. Чланом VI.4.б) Устава Федерације Босне и Херцеговине је прописано да Општинско вијеће усваја општински буџет и доноси прописе о опорезивању и на друге начине осигурава потребно финансирање које нису осигурани кантонална или федерална власт. Чланом 2. Закона о принципима локалне самоуправе прописано је да локална самоуправа подразумијева право и оспособљеност јединица локалне самоуправе да, у границама закона, регулишу и управљају одређеним јавним пословима на основу властите одговорности и у интересу локалног становништва. Исто тако, чланом 3. наведеног Закона прописано је да се локална самоуправа организује и остварује у општинама и градовима, као јединицама локалне самоуправе, а извршавају је тијела јединице локалне самоуправе и грађани, у складу са уставом, закону и статуту јединице локалне самоуправе. У том контексту, да би јединица локалне самоуправе могла регулисати и управљати одређеним јавним пословима који су јој повјерени уставом и законом, мора имати запослене државне службенике и намјештенике и осигурати потребна финансијска средства за те намјене.

Обавеза консултација јединица локалне самоуправе о свим стварима које их се директно тичу произилази из члана 4. став 6. Европске повеље о локалној самоуправи. Ово из разлога што је чланом VII.3. Устава Федерације Босне и Херцеговине прописано, да међународни уговори и други споразуми који су на снази у Босни и Херцеговини и Федерацији Босне и Херцеговине, те општа правила међународног права чине дио законодавства Федерације Босне и Херцеговине.

Уставни суд Федерације сматра неспорном чињеницу да јединице локалне самоуправе имају властите надлежности, установљене уставом и законом, као што имају и право бавити се свим питањима од локалног значаја, која нису изузета из њезине надлежности. Из наведених разлога, федералне и кантоналне власти су дужне у највећој могућој мјери консултовати јединице локалне самоуправе у поступку доношења прописа, који се изравно тичу јединица локалне самоуправе. Уставни суд Федерације је из достављеног акта од стране Владе Зеничко-добојског кантона број: 02-66-

6687-1/16 од 6.4.2016. године утврдио, да у евиденцији Стручне службе Владе кантона нема доказа да је тражена претходна сагласност од Општине Маглај за закључење оспореног Колективног уговора, а нити располаже са подацима о давању сагласности од стране Општине на Колективни уговор о измјенама Колективног уговора из 2013. године.

Такођер, из доказа у предмету је утврђено, да је Влада кантона дала сагласност за приступање оспореном Колективном уговору и самим тим преузела и финансијске обавезе које произлазе из тог уговора. Поред поменутог, а у складу са чланом 75. Општина Маглај није ни накнадно приступила, па према томе није ни прихватила обавезе које из њега произилазе. У прилогу овој тврдњи говори и чињеница утврђена у споменутом члану да се исти односи само на странке које су га потписале, као и на оне странке које су му накнадно приступиле.

Уставни суд Федерације истиче да је у међувремену, а по захтјеву 17 посланика Дома народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине за рјешавање спора са овим Домом у вези процедуре начина усвајања Закона о раду („Службене новине Федерације БиХ“, број: 62/15) дана 17.02.2016. године донио Пресуду број: У-29/15 од 17.02.2016. године којом је утврдио да је Закон о раду донесен у супротности са Пословником Дома народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 27/03 и 21/09), а тиме и са Уставом Федерације Босне и Херцеговине, те је враћен у поновну процедуру предлагања. Стога се чињеница доношења нових законских рјешења и закључивања нових уговора у овој области, не може сматрати релевантном за одлучивање у овоме предмету.

Како Општина Маглај није дала сагласност Влади Зеничко-добојског кантона за потписивање оспореног Колективног уговора, нити је у складу са чланом 75. накнадно приступила истом, Уставни суд Федерације одлучио је као у изреци ове пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је једногласно у саставу: Александра Мартиновић, предсједница Суда, Весна Будимир, Мирјана Чучковић, др сц.иур. Шахбаз Џихановић, Домин Малбашић, проф. др Един Муминовић, др сц. Ката Сењак и Младен Срдић, судије Суда.

Предсједница
Уставног суда Федерације
Босне и Херцеговине
Александра Мартиновић

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
**USTAVNI SUD FEDERACIJE BOSNE I
HERCEGOVINE**

Broj: U-26/15
Sarajevo, 14.09.2016. godine

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o ustavnom pitanju koje je predočio Kantonalni sud u Zenici u vezi utvrđivanja ustavnosti člana 6. Odluke o visini naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade, na osnovu člana IV.C.3.10.(4) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici Suda bez javne rasprave, održane 14.09.2016. godine, donio je:

PRESUDU

1. Utvrđuje se da je član 6. Odluke o visini naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 12 A/05), u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“ i „Službenim novinama Općine Maglaj“.

Obrazloženje

1. Podnosilac zahtjeva i predmet zahtjeva

Kantonalni sud u Zenici (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva) u postupku rješavanja upravnog spora broj: 04 0 U 007458 15 U po tužbi tužioca Javno preduzeće „Elektroprivreda BiH“ d.d. Sarajevo, Podružnica „Elektrodistribucija“ Zenica, protiv rješenja tužene Drugostepene stručne komisije Općinskog vijeća Općine Maglaj broj: 02-05-1-790/15 od 08.04.2015. godine, na osnovu člana IV.C.3.10. (4) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine je Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) dana 22.09.2015. i 25.02.2016. godine predočio ustavno pitanje u vezi utvrđivanja ustavnosti člana 6. Odluke o visini naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade (u daljem tekstu: osporena Odluka).

2. Stranke u postupku

Stranke u postupku u ovom predmetu su na osnovu člana 39. stav 2. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 6/95 i 37/03) Kantonalni sud u Zenici kao podnosilac zahtjeva, Javno preduzeće „Elektroprivreda BiH“ d.d. Sarajevo Podružnica „Elektrodistribucija“ Zenica, Drugostepena stručna komisija Općinskog vijeća Maglaj, kao stranke u sudskom postupku pred Kantonalnim sudom u Zenici i Općinsko vijeće Maglaj kao donosilac osporene Odluke.

3. Bitni navodi zahtjeva

U toku postupka rješavanja upravnog spora po tužbi tužioca JP „Elektroprivreda BiH“ d.d. Sarajevo Podružnica „Elektrodistribucija“ Zenica, protiv rješenja tuženog Drugostepene stručne komisije Općinskog vijeća Maglaj, broj: 02-05-1-790/15 od 08.04.2015. godine, u upravnoj stvari utvrđivanja obaveze plaćanja naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade, pred Kantonalnim sudom u Zenici pojavilo se ustavno pitanje da li je osporena Odluka u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. U konkretnom slučaju članom 6. osporene Odluke propisano je da se visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalna naknada zavisno od djelatnosti koriguje primjenom koeficijenata, kako je to utvrđeno i to: za Telekomunikacije i Pošte utvrđen je koeficijent 3,5; za Elektroprijenos i Elektrodistribuciju 2,5; za benzinske pumpe, kladionice, lutrije, mikrokreditne organizacije, banke, osiguravajuća društva, 2,0; za ugostiteljstvo 1,5; za trgovinu 1,4; za zanatstvo 1,1; za industriju 1,0; za saobraćaj 1,0; za ostale djelatnosti 1,0.

Prema mišljenju podnosioca zahtjeva, iz navedenog proizilazi da je visina naknade vezana za djelatnost koju pravno, odnosno fizičko lice obavlja, što ne može biti relevantan kriterij za određivanje različite visine naknade. Iz navedenih razloga Kantonalni sud u Zenici predlaže Ustavnom sudu Federacije da nakon održane rasprave utvrdi, da li je osporena Odluka u skladu sa članom II.A.2. (1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, kojim je utvrđeno, da sva lica na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine uživaju pravo na jednakost pred zakonom.

Isto tako, podnosilac zahtjeva ukazuje i na brojne presude Ustavnog suda Federacije, posebno na Presudu broj: U-31/07 od 27.05.2009. godine, U-5/09 od 13.10.2009. godine, kao i razloge kojim se rukovodio ovaj Sud u postupku ocjene ustavnosti odluka o komunalnim taksama čiju ustavnost je cijenio.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

Ustavni sud Federacije je dana 01.10.2015. godine u skladu sa članom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine pozvao Javno preduzeće „Elektroprivreda BiH“, D.D. Sarajevo, Podružnicu „Elektrodistribucija“ Zenica, Drugostepenu stručnu komisiju Općinskog vijeća Maglaj i Općinsko vijeće Maglaj, da kao stranke u postupku dostave odgovor na zahtjev podnosioca.

U odgovoru na zahtjev od 19.10.2015. godine koji je dostavilo Javno preduzeće „Elektroprivreda BiH“ d.d. Sarajevo, podružnica „Elektrodistribucija“ Zenica (u daljem tekstu: Elektroprivreda) navodi se da je ovo preduzeće pred Kantonalnim sudom u Zenici pokrenulo upravni spor pod brojem 040U007458 15 U protiv rješenja tuženog Drugostepene stručne komisije Općinskog vijeća Maglaj broj: 02-05-1-790/15 od 08.04.2015. godine, radi utvrđivanja obaveze plaćanja naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade. U odgovoru na zahtjev „Elektroprivreda BiH“ ukazuje na član 6. osporene Odluke, kojim je propisano, da se visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade utvrđuje zavisno od djelatnosti i koriguje primjenom koeficijenata, kako je to navedeno u tač. 1. do 9. ovog člana. Smatraju da je visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta vezana za djelatnosti koju ovo pravno lice obavlja. Pozivaju se i na stajališta Ustavnog suda Federacije iznesena u brojnim presudama (U-31/07 od 27.05.2009. godine; U-5/09 od 13.10.2009. godine; U-12/11 od 04.10.2011. godine; U-36/12 od 26.02.2012. godine) u kojima je Sud utvrdio, da kriterij djelatnosti ne može biti relevantan kriterij za određivanje različite visine naknade. Smatraju da se na navedeni način povrjeđuje ustavno pravo na jednakost pred zakonom. Napominju da je finansijska sposobnost i profit koji privredni subjekti ostvaruju predmet utvrđivanja naknada u skladu sa postojećom zakonskom finansijskom regulativom i predlaže da, Ustavni sud Federacije, nakon održane rasprave donese presudu kojom se utvrđuje da član 6. osporene Odluke u dijelu koji se odnosi na „koeficijent djelatnosti“ nije u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

U odgovoru na zahtjev koji je dostavila Drugostepena Komisija Općinskog vijeća Maglaj dana 27.10.2015. godine, navodi se da je Općinsko vijeće Maglaj osporenu Odluku donijelo u skladu sa članom 73. Zakona o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 25/03) (u daljem tekstu: Zakon o građevinskom zemljištu). Navedenim članom je propisano, da se odlukom općinskog vijeća

uvodi obaveza plaćanja naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta (renta) i da se ovom odlukom određuju osnovi mjerila na osnovu kojih se utvrđuje visina naknade u zavisnosti od pogodnosti koje određeno zemljište pruža korisniku, obima i stepena izgrađenosti i uređenosti i položaja zemljišta i naselju, opremljenosti zemljišta komunalnim građevinama i instalacijama, prometne povezanosti, vrste i kapaciteta objekata za svakodnevno i periodično snabdijevanje, stepena pokrivenosti naselja objektima za zdravstvo, obrazovanje i kulturu i prirodnih uslova korištenja zemljišta. Nadalje navode, da je stavom 2. istog člana Zakona regulisano da se mjerilima na osnovu kojih se utvrđuje visina naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta može to zemljište kategorisati različito, prema pogodnostima koje pruža i s obzirom na položaj u naseljenom mjestu i određenu namjenu korištenja (za stanovanje, za proizvodnju ili drugu privrednu djelatnost). Ističu da se u skladu sa mjerilima na osnovu kojih se utvrđuje visina naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta, to zemljište može kategorisati različito, odnosno da se može podijeliti u više zona. Kategorizacija zemljišta i njegova podjela na zone zavisi od pogodnosti koje to zemljište pruža s obzirom na položaj u naseljenom mjestu i određenu namjenu korištenja (za stanovanje, za proizvodnju ili drugu privrednu djelatnost...). U skladu sa citiranim st. 1. i 2. člana 73. Zakona o građevinskom zemljištu, Općinsko vijeće Maglaj je, kako navode, članom 6. osporene Odluke utvrdilo, da se visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta zavisno od djelatnosti koriguje primjenom koeficijenata, te je u zavisnosti od djelatnosti određen i koeficijent.

Isto tako ističu, da je članom 75. Zakona o građevinskom zemljištu utvrđeno da su obaveznici naknade vlasnici ili nosioci prava raspolaganja na stambenom, poslovnom ili sličnom prostoru, odnosno fizička ili druga pravna lica koja su korisnici gradskog građevinskog zemljišta.

Naglašavaju, da se osporenom Odlukom uvodi obaveza plaćanja naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta, kojom su određena i mjerila na osnovu kojih se utvrđuje visina naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta i da su navedenu naknadu dužni plaćati vlasnici stambenog, poslovnog ili sličnog prostora, kao i korisnici gradskog građevinskog zemljišta. Predlažu, da Ustavni sud Federacije odbije zahtjev Kantonalnog suda u Zenici za utvrđivanje ustavnosti osporene Odluke, jer je ista donesena u skladu sa Zakonom o građevinskom zemljištu.

Općinsko vijeće Maglaj, kao donosilac osporene odluke nije dostavilo odgovor.

5. Relevantno pravo

- utvrđivanje i vođenje politike raspolaganja, korištenja i upravljanja građevinskim zemljištem.

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član II. A.2. (1) c)

Federacija će osigurati primjenu najvišeg nivoa međunarodno priznatih prava i sloboda utvrđenih u dokumentima navedenim u Aneksu ovog ustava. Posebno:

- a)
- b)
- c) jednakost pred zakonom

Član VI.4. b)

Općinsko vijeće:

b) usvaja općinski budžet i donosi propise o oporezivanju i na druge načine osigurava potrebno finansiranje koje nisu osigurali kantonalna ili federalna vlast;

B. Zakon o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 22/06, 43/08, 22/09, 35/14 i 94/15)

Član 13. stav 1. tačka c)

Pored udjela u raspodjeli prihoda iz člana 6. ovog zakona, jedinicama lokalne samouprave pripadaju i drugi javni prihodi kako slijedi:

c) naknade i takse u skladu s propisima jedinica lokalne samouprave.

C. Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09)

Član 8. stav 3. alineja 7. i 8.

Jedinica lokalne samouprave ima vlastite nadležnosti ustanovljene ustavom i zakonom i ima pravo baviti se svim pitanjima od lokalnog značaja koja nisu isključena iz njezine nadležnosti, niti dodijeljena u nadležnost neke druge vlasti na osnovu ustava i zakona.

Ona će biti samostalna u odlučivanju o pitanjima iz vlastitih nadležnosti, koje ne mogu biti ograničene ili uskraćene od federalnih ili kantonalnih vlasti, osim u slučajevima i u okvirima utvrđenim ustavom i zakonom.

U vlastite nadležnosti jedinice lokalne samouprave spadaju:

- utvrđivanje politike korištenja i utvrđivanje naknada za korištenje javnih dobara,

Član 13. stav 2. alineja 4.

Organ odlučivanja jedinice lokalne samouprave je općinsko vijeće u općini a gradsko vijeće u gradu (u daljem tekstu: vijeće).

Vijeće u okviru svojih nadležnosti:

- donosi propise o porezima, taksama, naknadama i doprinosima jedinice lokalne samouprave.

D. Zakon o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 25/03, 16/04 i 67/05)

Član 62.

Fizičko i pravno lice kome je dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje radi građenja, dužno je platiti naknadu za dodijeljeno zemljište i naknadu za troškove uređenja tog zemljišta.

Naknadu iz prethodnog stava, osim naknade za preuzeto zemljište dužan je da plati i raniji vlasnik koji je ostvario prvenstveno pravo korištenja zemljišta radi građenja na gradskom građevinskom zemljištu.

Iznos naknade za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište utvrđuje se rješenjem o dodjeli tog zemljišta, a iznos naknade za uređenje gradskog građevinskog zemljišta utvrđuje se rješenjem o urbanističkoj saglasnosti.

Licu kome je dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište ne može se izdati odobrenje za građenje, niti se može izvršiti uknjižba prava korištenja zemljišta radi građenja u katastru nekretnina, odnosno u zemljišnoj knjizi, dok ne podnese dokaz da je platilo naknadu za zemljište i naknadu za uređenje zemljišta.

Član 63.

Naknada za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište, naknada za uređenje gradskog građevinskog zemljišta i naknada za korištenje gradskog građevinskog zemljišta utvrđuje se prema osnovama i mjerilima propisanim ovim zakonom i odlukom općinskog vijeća.

Osnovi i mjerila za određivanje visine naknade za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje, naknade za uređenje gradskog građevinskog zemljišta i naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta moraju biti razgraničeni i međusobno usklađeni.

Sredstva koja se ostvaruju iz naknade za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje, naknade za uređenje gradskog građevinskog zemljišta i naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta (rente), koriste se za troškove naknade ranijim vlasnicima, za troškove uređenja zemljišta i troškove izrade prostorno-planske dokumentacije.

Fizička lica kojima su dodijeljene građevinske parcele bez naknade u periodu od 6. aprila 1992. godine do stupanja na snagu ovog zakona i čija su prijeratna imovinska prava vraćena u skladu sa relevantnim zakonima o povratu imovine iz člana 46. stav 7., izgubit će pravo na oslobađanje od plaćanja naknade za dodjelu zemljišta.

Fizička lica koja su izgubila pravo na dodjelu zemljišta bez naknade u skladu sa prethodnim stavom će platiti naknadu u iznosu i roku utvrđenom ovim zakonom.

Niko se ne može osloboditi obaveze plaćanja naknade utvrđene ovim zakonom, osim u slučajevima predviđenim čl. 90. i 91. ovog zakona, te se ovim stavljaju van snage sve odluke, uredbе i drugi propisi koje su u suprotnosti sa ovim zakonom.

Općina će pokrenuti postupak za izmirenje duga u skladu sa važećim zakonima.

a) Naknada za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje

Član 64.

Naknada za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje obuhvata:

1. plaćenu naknadu namijenjenu za preuzeto zemljište čiji se iznos utvrđuje u skladu sa Zakonom o eksproprijaciji;
2. naknada iz osnova prirodnih pogodnosti gradskog građevinskog zemljišta i pogodnosti već izgrađene komunalne infrastrukture koje mogu nastati prilikom korištenja tog zemljišta, a koje nisu rezultat ulaganja sredstava vlasnika ili korisnika nekretnina - renta.

Visina naknade za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje utvrđuje se rješenjem o dodjeli zemljišta na korištenje radi građenja.

Član 65.

Gradsko građevinsko zemljište prema pogodnostima iz člana 64. stavka 1. točke 2., dijeli se najviše na šest zona.

Zone se utvrđuju na osnovu položaja zemljišta, stepena opremljenosti zemljišta komunalnim objektima i instalacijama, saobraćajne

povezanosti, vrste i kapaciteta objekata za svakodnevno i periodično snabdijevanje, stepena pokrivenosti objektima za zdravstvenu zaštitu, školstvo, kulturu i dječju zaštitu, prirodnih i ekoloških uslova korištenja zemljišta, kao što su naročito nagib terena, orijentacija, osunčanost, temperatura zraka, vjetrovi i zagađenost zraka.

Član 66.

Kao osnovica za izračunavanje visine rente služi prosječna konačna građevinska cijena iz prethodne godine m² korisne stambene površine na području općine. Prosječnu konačnu građevinsku cijenu utvrđuje odlukom općinskog vijeća svake godine, a najkasnije do 31. marta tekuće godine.

Član 67.

Prosječna konačna građevinska cijena iz prethodnog stava valorizuje se u toku godine svaka tri mjeseca na osnovu indeksa rasta cijena građevinskih radova u visokogradnji i niskogradnji po sumarnoj metodologiji i podacima koje objavljuje Zavod za statistiku.

Član 68.

Visina rente po m² korisne površine građevine koja će se graditi na gradskom građevinskom zemljištu, utvrđuje se u procentu od prosječne konačne građevinske cijene iz stava 1. prethodnog člana, i to kao fiksna procenat rente:

-	prvoj	zoni	6%,
-	drugoj	zoni	5%,
-	trećoj	zoni	4%,
-	četvrtoj	zoni	3%,
-	petoj	zoni	2%,
-	šestoj	zoni	1%.

Visinu rente po zonama utvrđuje odlukom općinsko vijeće, polazeći od kriterija iz člana 65. stav 2. ovog zakona.

Visina rente za gradsko građevinsko zemljište u državnoj svojini kod dogradnje, nadziđivanja i kod izgradnje pomoćnih objekata utvrđuje se rješenjem o odobrenju za građenje.

b) Naknada za korištenje gradskog građevinskog zemljišta

Član 73.

Odlukom općinskog vijeća kojom se uvodi obaveza plaćanja naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta (renta) određuju se osnovi i mjerila na osnovu kojih se utvrđuje visina naknade u zavisnosti od pogodnosti koje određeno zemljište pruža korisniku: obima i stepena izgrađenosti i uređenosti i položaja zemljišta u naselju, opremljenosti zemljišta komunalnim građevinama i instalacijama, saobraćajne povezanosti, vrste i

kapaciteta objekata za svakodnevno i periodično snabdijevanje, stepena pokrivenosti naselja objektima za zdravstvo, obrazovanje i kulturu i prirodnih uslova korištenja zemljišta.

Mjerilima na osnovu kojih se utvrđuje visina naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta može se to zemljište kategorisati različito, prema pogodnostima koje pruža i s obzirom na položaj u naseljenom mjestu i određenu namjenu korištenja (za stanovanje, za proizvodnju ili drugu privrednu djelatnost i kuće u kojima vlasnici stalno ne stanuju, nego ih povremeno koriste za odmor).

Odlukom iz stava 1. ovog člana određuju se i način i rokovi plaćanja naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta.

Rješenje o određivanju naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta donosi općinski organ uprave nadležan za komunalne poslove, odnosno organizacija koju je općinsko vijeće ovlastilo za obavljanje tih poslova.

U slučaju neplaćanja naknada za korištenje građevinskog zemljišta, svoja potraživanja općina ostvaruje u postupku pred nadležnim sudom.

Član 74.

Naknada za korištenje gradskog građevinskog zemljišta, određuje se u skladu sa odlukom iz člana 73. ovog zakona, prema jedinici površine zemljišta (m²), odnosno prema jedinici izgrađene korisne površine u iznosu od 0,01%.

Član 75.

Obaveznici naknade iz prethodnog člana su vlasnici ili nosioci prava raspolaganja na stambenom, poslovnom ili sličnom prostoru, odnosno fizička i druga pravna lica koja su korisnici gradskog građevinskog zemljišta.

Obaveznik naknade utvrđuje se na osnovu podataka iz urbanističke ili građevinske dokumentacije, katastra nekretnina odnosno zemljišnih knjiga ili uviđaja na licu mjesta.

Vlasnik stana, odnosno nosilac stanarskog prava, kao i zakupac poslovnih prostorija ili neizgrađenog gradskog građevinskog zemljišta, dužan je da obavezniku iz stava 1. ovog člana, naknadi iznos naknade, koji nije sadržan u stanarini, odnosno zakupnini.

E. Odluka o građevinskom zemljištu

(„Službene novine Općine Maglaj“, br.: 2/05, 2/06, 4/09, 7/09 i 8/12)

Član 57.

Visina naknade za korištenje gradskog zemljišta po jedinici mjere određuje se u zavisnosti od toga da li se prostor koristi za stanovanje,

proizvodnju ili drugu djelatnost i prema pripadnosti prostora određenim zonama građevinskog zemljišta obrazovanim na osnovu podataka o prirodnim i radom stvorenim pogodnostima u korištenju tog zemljišta.

Član 58.

Naknada za korištenje građevinskog zemljišta plaća se mjesečno ili kvartalno.

Član 59.

Visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta će se utvrditi posebnom Općinskom odlukom.

Član 60.

Sredstva od naknada iz ove Odluke (naknada za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje, naknada za uređenje gradskog građevinskog zemljišta i naknada za korištenje gradskog građevinskog zemljišta) su namjenska sredstva i koristit će se za uređenje građevinskog zemljišta, troškova naknade ranijim vlasnicima i izradu prostorno - planske dokumentacije.

F. Odluka o visini naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 12 A/05)

Član 1.

Ovom odlukom se utvrđuje visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i visina komunalne naknade.

Član 2.

Obveznici plaćanja naknade za korištenje građevinskog zemljišta su svi vlasnici i nosioci prava raspolaganja stambenih, poslovnih, proizvodnih, garažnih i drugih prostora, kao i korisnici i vlasnici zemljišta koje se koristi u te svrhe.

Obaveznici plaćanja komunalne naknade su svi vlasnici i nosioci raspolaganja stambenih, poslovnih, proizvodnih, garažnih i drugih prostora, kao i otvorenih prostora na kojima se obavlja djelatnost.

Obaveznici plaćanja naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade su i vlasnici nadzemnih i podzemnih dalekovoda, niskonaponske mreže i telekomunikacione mreže.

Član 3.

Visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta za obveznike se određuje prema jedinici mjere izgrađene korisne površine (m²) za stambeni, proizvodni, poslovni i garažni prostor, stovarišta, skladišta, ekonomska dvorišta, trgovačke krugove, manipulativni prostor, igrališta i slično, a komunalne naknade prema jedinici mjere korisne površine (m²) izgrađenog stambenog, poslovnog, garažnog i drugog

prostora na kojem se obavlja djelatnost, za svaki mjesec, rješenjem za cijelu godinu.

Naknada za korištenje građevinskog zemljišta i komunalnih naknada za nadzemne i podzemne dalekovode i niskonaponske mreže i telekomunikacione mreže određuje se po metru dužnom navedenih mreža, a za sve vrste trafo-stanica po komadu.

Član 5.

Visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalnu naknadu mjesečno iznosi

1. Naknada za korištenje građevinskog zemljišta

- Za stambeni i garažni prostor 0.045 KM/m²
- Za poslovni, proizvodni i poslovni prostor, otvoreni prostor, stovarišta, skladišta, ekonomska dvorišta, tvorničke krugove, manipulativni prostor, igrališta i slično0.07 KM/ m²
- asfaltne baze0.40 KM/m²
- nadzemne i podzemne mreže dalekovoda, niskonaponske mreže i telekomunikacione mreže0.0025 KM/m¹
- Stabilne trafo-stanice 0.40 KM/m²
- Stubne trafo-stanice2.50 KM/ komadu
- Telekomunikacijski releji-bazne stanice....1.500 KM/ komadu
- RTV releji1.500 KM/komad

2. Komunalna naknada

- Za stambeni i garažni prostor 0.025 KM/m²
- Poslovni, proizvodni i ostali otvoreni prostori na kojima se obavlja djelatnost0.04 KM/m²
- Asfaltne baze 0.25 KM/m²
- Nadzemne i podzemne mreže dalekovoda, niskonaponske mreže i telekomunikacione mreže0.0012 KM/m¹
- Stabilne trafo-stanice0.20 KM/m²
- Stubne trafo-stanice 1.25 KM/komadu
- telekomunikacioni releji-bazne stanice7.50 KM/komadu
- RTV releji7.50 KM/komad

Član 6.

Visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade zavisno od djelatnosti koriguju se primjenom koeficijenata i to:

Koeficijenti

- 1. Telekomunikacije, Pošta 3,5
- 2. Elektro prenos, Elektrodistribucija 2,5
- 3. Benzinske pumpe, Kladionice, Lutrija, Mikrokreditne organizacije, Banke, Osiguravajuća društva, Apoteka 2,0

- 4. ugostiteljstvo1,5
- 5. trgovina1,4
- 6. zanatstvo1,1
- 7. industrija1,0
- 8. saobraćaj1,0
- 9. ostale djelatnosti1,0

Član 9.

Visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalna naknada za tekuću godinu određuje se rješenjem općinske službe nadležne za komunalne poslove, na osnovu kojeg će se vršiti uplata mjesečno do 10. u mjesecu, odnosno kvartalno (tromjesečno) do kraja posljednjeg mjeseca u tromjesečju.

Donošenje rješenja vršit će se u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku, a žalba se podnosi Drugostepenoj komisiji Općinskog vijeća, čija je odluka konačna.

U slučaju neplaćanja naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta i komunalne naknade, svoja potraživanja općina ostvaruje u postupku pred nadležnim sudom.

G. Presuda Ustavnog suda Federacije, broj: U-26/11 od 02.02.2012. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 25/12).

6. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Na osnovu izloženog, a nakon analize činjenica i navoda iz zahtjeva, odgovora na zahtjev, te relevantnih zakonskih i podzakonskih propisa, Ustavni sud Federacije je utvrdio da u ovom predmetu nema činjenica koje bi trebao neposredno razjasniti na javnoj raspravi. Iz tih razloga, a sukladno članu 13. stav 1. a u vezi sa članom 25. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 40/10 i 18/16), održana je sjednica bez javne rasprave.

Razmatrajući sve navedeno, Ustavni sud Federacije je utvrdio, da je Parlament Federacije Bosne i Hercegovine, donio Zakon o građevinskom zemljištu i istim uredio uslove i način sticanja prava na zemljištu koje je predviđeno za stambenu i kompleksnu izgradnju, način korištenja i upravljanja te naknade za korištenje tog zemljišta. Odredbama čl. 62. do 75. istog zakona, propisane su naknade za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište, naknade za preuzeto gradsko građevinsko zemljište, naknade

za uređenje i naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta.

Kad je u pitanju reguliranje naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta u Zakonu je regulirano da se isto određuje na osnovu mjerila koje određeno zemljište pruža korisniku, a sastoji se od obima i stepena izgrađenosti i uređenosti položaja zemljišta u naselju, opremljenosti zemljišta komunalnim građevinama i instalacijama, saobraćajne povezanosti, vrste i kapaciteta objekata za svakodnevno i periodično snabdijevanje, te stepen pokrivenosti objektima za zdravstvo, obrazovanje i kulturu, položaj u naseljenom mjestu i određena namjena korištenja (stanovanje, proizvodnja ili neka druga privredna djelatnosti). Tu naknadu odlukom uređuje općinsko vijeće, a obaveznici naknade su vlasnici ili nosioci prava raspolaganja na stambenom poslovnom ili sličnom prostoru. U skladu sa spomenutim odredbama Zakona o građevinskom zemljištu, Općinsko vijeće Maglaj donijelo je Odluku o građevinskom zemljištu („Službene novine Općine Maglaj“, br.: 2/05, 2/06, 4/09, 7/09 i 8/12) kojom su uređene granice, zone, dodjela, pogodnosti, uređenje i korištenje gradskog građevinskog zemljišta, te osnovi i mjerila za određivanje naknade za dodjelu, uređenje i korištenje. Tako je u istoj Odluci propisano, da se naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta plaća prema mjerilima za izgrađeno gradsko građevinsko zemljište bez obzira na oblik svojine. Visina te naknade određuje se u zavisnosti od toga, da li se prostor koristi za stanovanje, proizvodnju ili druge djelatnosti, zatim prema pripadnosti prostora određenim zonama građevinskog zemljišta obrazovanim na osnovu podataka o prirodnim i radom stvorenim pogodnostima u korištenju tog zemljišta (član 57). Obaveznici naknade za gradsko građevinsko zemljište su vlasnici ili nosioci prava raspolaganja stambenog, garažnog i sličnog prostora, poslovnog i proizvodnog prostora, te vlasnici nadzemne i podzemne mreže dalekovoda, niskonaponske mreže, trafo-stanice, TV releji i sl. Visinu te naknade utvrđuje Općinsko vijeće svojom odlukom (član 59.), a sredstva od tih naknada su namjenska sredstva i koriste se za uređenje građevinskog zemljišta.

Imajući u vidu da visinu te naknade prema Zakonu o građevinskom zemljištu i prema Odluci o građevinskom zemljištu utvrđuje Općinsko vijeće, Općinsko vijeće Maglaj je donijelo osporenu Odluku i u članu 2. regulisalo da su obaveznici plaćanja naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade svi vlasnici i nosioci prava raspolaganja stambenim, poslovnim, proizvodnim, garažnim i drugim prostorom kao i korisnici i vlasnici zemljišta koje se koristi u te svrhe, a članom 3. da se visina naknade određuje prema jedinici mjere izgrađene korisne površine m² za stambeni,

proizvodni, poslovni, garažni prostor, skladište, igralište i sl., a komunalne naknade prema jedinici mjere korisne površine m² izgrađenog stambenog, poslovnog, garažnog ili drugog prostora na kojem se obavlja djelatnost za svaki mjesec, a utvrđuje se rješenjem za cijelu godinu. Visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade utvrđena je u različitim iznosima slijedeći propisane kriterije i mjerila i to, za stambeni i garažni prostor, za poslovno proizvodni i otvoreni prostor, stovarišta, skladišta, bolničke krugove, igrališta i sl. asfaltne baze, nadzemne i podzemne mreže dalekovoda prema m², a izražena u KM, dok je komunalna naknada za iste oblasti također utvrđena prema m² i izražena u KM (član 5). U osporenom članu 6., ta naknada zavisno od djelatnosti izražena je u koeficijentima, dok se prema čl. 7. i 8. osporene Odluke, ta naknada korigira zavisno od površine za koju se utvrđuje naknada i od zona koje su propisane u Odluci o građevinskom zemljištu, a obuhvataju izgrađeno i neizgrađeno građevinsko zemljište na području grada i van zona gradskog građevinskog zemljišta.

Iz svega navedenog može se zaključiti, da su osnovi i mjerila na osnovu kojih se utvrđuje visina naknade određeni od pogodnosti koje određeno zemljište pruža korisniku, a sastoji se od stepena izgrađenosti i uređenosti zemljišta, položaja zemljišta u naselju, opremljenost komunalnim građevinama i instalacijama, saobraćajne povezanosti, vrste i kapaciteta objekata za svakodnevno i periodično snabdijevanje, stepen pokrivenosti naselja objektima za obrazovanje, zdravstvo i druge prirodne uslove korištenja zemljišta. Pored spomenutoga, visina te naknade korigovana je s obzirom na veličinu prostora, određene zone i određene djelatnosti. Kad je u pitanju djelatnost pojedinih privrednih subjekata, naknada za korištenje gradskog građevinskog zemljišta i komunalna naknada ne može se utvrđivati na identičan način jer su Zakon o građevinskom zemljištu i Odluka o građevinskom zemljištu utvrdili kriterije i mjerila za pripremanje, opremanje i snabdijevanje tog zemljišta svim onim što je potrebno za obavljanje različitih vrsta djelatnosti ili za stanovanje.

Iz tih razloga, a imajući u vidu da pojedene djelatnosti zahtijevaju različito pripremljenu građevinsku i komunalnu infrastrukturu zemljišta za korištenje, Ustavni sud Federacije smatra da ne postoji povreda člana II.A.2.(1).c). Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Iz tih razloga je i utvrdio da je osporena Odluka u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: Aleksandra Martinović, predsjednica Suda, Vesna Budimir, Mirjana

Čučković, dr.sc.iur. Šahbaz Džihanović, Domin Malbašić, prof. dr. Edin Muminović, dr. sc. Kata Senjak i Mladen Srdić, sudije Suda.

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Aleksandra Martinović

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
**USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE**

Broj: U-26/15
Sarajevo, 14.09.2016. godine

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o ustavnom pitanju koje je predočio Kantonalni sud u Zenici u svezi utvrđivanja ustavnosti članka 6. Odluke o visini naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade, na temelju članka IV.C.3.10.(4) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici Suda bez javne rasprave, održane 14.09.2016. godine, donio je:

PRESUDU

1. Utvrđuje se da je članak 6. Odluke o visini naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 12 A/05), u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“ i „Službenim novinama Općine Maglaj“.

O b r a z l o ž e n j e

4. Podnositelj zahtjeva i predmet zahtjeva

Kantonalni sud u Zenici (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) u postupku rješavanja upravnog spora broj: 04 0 U 007458 15 U po tužbi tužitelja Javno poduzeće „Elektroprivreda BiH“ d.d. Sarajevo, Podružnica „Elektrodistribucija“ Zenica, protiv rješenja tužene Drugostupanjske stručne komisije Općinskog vijeća Općine Maglaj broj: 02-05-1-790/15 od 08.04.2015. godine, na temelju članka IV.C.3.10. (4) Ustava Federacije Bosne i

Hercegovine je Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) dana 22.09.2015. i 25.02.2016. godine predočio ustavno pitanje u svezi utvrđivanja ustavnosti članka 6. Odluke o visini naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade (u daljnjem tekstu: osporena Odluka).

5. Stranke u postupku

Stranke u postupku u ovom predmetu su na temelju članka 39. stavak 2. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 6/95 i 37/03) Kantonalni sud u Zenici kao podnositelj zahtjeva, Javno poduzeće „Elektroprivreda BiH“ d.d. Sarajevo Podružnica „Elektrodistribucija“ Zenica, Drugostupanjska stručna komisija Općinskog vijeća Maglaj, kao stranke u sudskom postupku pred Kantonalnim sudom u Zenici i Općinsko vijeće Maglaj kao donositelj osporene Odluke.

6. Bitni navodi zahtjeva

U tijeku postupka rješavanja upravnog spora po tužbi tužitelja JP „Elektroprivreda BiH“ d.d. Sarajevo Podružnica „Elektrodistribucija“ Zenica, protiv rješenja tuženog Drugostupanjske stručne komisije Općinskog vijeća Maglaj, broj: 02-05-1-790/15 od 08.04.2015. godine, u upravnoj stvari utvrđivanja obveze plaćanja naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade, pred Kantonalnim sudom u Zenici pojavilo se ustavno pitanje da li je osporena Odluka u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. U konkretnom slučaju člankom 6. osporene Odluke propisano je da se visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalna naknada zavisno od djelatnosti koriguje primjenom koeficijenata, kako je to utvrđeno i to: za Telekomunikacije i Pošte utvrđen je koeficijent 3,5; za Elektroprijenos i Elektrodistribuciju 2,5; za benzinske crpke, kladionice, lutrije, mikrokreditne organizacije, banke, osiguravajuća društva, 2,0; za ugostiteljstvo 1,5; za trgovinu 1,4; za zanatstvo 1,1; za industriju 1,0; za saobraćaj 1,0; za ostale djelatnosti 1,0.

Prema mišljenju podnositelja zahtjeva, iz navedenog proizilazi da je visina naknade vezana za djelatnost koju pravna, odnosno fizička osoba obavlja, što ne može biti relevantan kriterij za određivanje različite visine naknade. Iz navedenih razloga Kantonalni sud u Zenici predlaže Ustavnom sudu Federacije da nakon održane rasprave utvrdi, da li je osporena Odluka sukladna članku II.A.2. (1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, kojim je utvrđeno, da sve osobe na teritoriji Federacije Bosne

i Hercegovine uživaju pravo na jednakost pred zakonom.

Isto tako, podnositelj zahtjeva ukazuje i na brojne presude Ustavnog suda Federacije, posebice na Presudu broj: U-31/07 od 27.05.2009. godine, U-5/09 od 13.10.2009. godine, kao i razloge kojim se rukovodio ovaj Sud u postupku ocjene ustavnosti odluka o komunalnim pristojbama čiju ustavnost je cijenio.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

Ustavni sud Federacije je dana 01.10.2015. godine sukladno članku 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine pozvao Javno poduzeće „Elektroprivredu BiH“, D.D. Sarajevo, Podružnicu „Elektrodistribucija“ Zenica, Drugostupanjsku stručnu komisiju Općinskog vijeća Maglaj i Općinsko vijeće Maglaj, da kao stranke u postupku dostave odgovor na zahtjev podnositelja.

U odgovoru na zahtjev od 19.10.2015. godine koji je dostavilo Javno poduzeće „Elektroprivreda BiH“ d.d. Sarajevo, podružnica „Elektrodistribucija“ Zenica (u daljnjem tekstu: Elektroprivreda) navodi se da je ovo poduzeće pred Kantonalnim sudom u Zenici pokrenulo upravni spor pod brojem 040U007458 15 U protiv rješenja tuženog Drugostupanjske stručne komisije Općinskog vijeća Maglaj broj: 02-05-1-790/15 od 08.04.2015. godine, radi utvrđivanja obveze plaćanja naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade. U odgovoru na zahtjev „Elektroprivreda BiH“ ukazuje na članak 6. osporene Odluke, kojim je propisano, da se visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade utvrđuje zavisno od djelatnosti i koriguje primjenom koeficijenta, kako je to navedeno u toč. 1. do 9. ovog članka. Smatraju da je visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta vezana za djelatnosti koju ova pravna osoba obavlja. Pozivaju se i na stajališta Ustavnog suda Federacije iznesena u brojnim presudama (U-31/07 od 27.05.2009. godine; U-5/09 od 13.10.2009. godine; U-12/11 od 04.10.2011. godine; U-36/12 od 26.02.2012. godine) u kojima je Sud utvrdio, da kriterij djelatnosti ne može biti relevantan kriterij za određivanje različite visine naknade. Smatraju da se na navedeni način povrjeđuje ustavno pravo na jednakost pred zakonom. Napominju da je financijska sposobnost i profit koji gospodarski subjekti ostvaruju predmet utvrđivanja naknada sukladno s postojećom zakonskom financijskom regulativom i predlaže da, Ustavni sud Federacije, nakon održane rasprave donese presudu kojom se utvrđuje da članak 6. osporene Odluke u dijelu koji se odnosi na „koeficijent djelatnosti“ nije u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

U odgovoru na zahtjev koji je dostavila Drugostupanjska Komisija Općinskog vijeća Maglaj dana 27.10.2015. godine, navodi se da je Općinsko vijeće Maglaj osporenu Odluku donijelo sukladno članku 73. Zakona o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 25/03) (u daljnjem tekstu: Zakon o građevinskom zemljištu). Navedenim člankom je propisano, da se odlukom općinskog vijeća uvodi obveza plaćanja naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta (renta) i da se ovom odlukom određuju osnovi mjerila na temelju kojih se utvrđuje visina naknade u ovisnosti od pogodnosti koje određeno zemljište pruža korisniku, obima i stupnja izgrađenosti i uređenosti i položaja zemljišta i naselju, opremljenosti zemljišta komunalnim građevinama i instalacijama, prometne povezanosti, vrste i kapaciteta objekata za svakodnevno i periodično snabdijevanje, stupnja pokrivenosti naselja objektima za zdravstvo, obrazovanje i kulturu i prirodnih uvjeta korištenja zemljišta. Nadalje navode, da je stavkom 2. istog članka Zakona regulirano da se mjerilima na temelju kojih se utvrđuje visina naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta može to zemljište kategorisati različito, prema pogodnostima koje pruža i s obzirom na položaj u naseljenom mjestu i određenu namjenu korištenja (za stanovanje, za proizvodnju ili drugu privrednu djelatnost). Ističu da se sukladno mjerilima na temelju kojih se utvrđuje visina naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta, to zemljište može kategorisati različito, odnosno da se može podijeliti u više zona. Kategorizacija zemljišta i njegova podjela na zone zavisi od pogodnosti koje to zemljište pruža s obzirom na položaj u naseljenom mjestu i određenu namjenu korištenja (za stanovanje, za proizvodnju ili drugu privrednu djelatnost...). Sukladno s citiranim st. 1. i 2. članka 73. Zakona o građevinskom zemljištu, Općinsko vijeće Maglaj je, kako navode, člankom 6. osporene Odluke utvrdilo, da se visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta zavisno od djelatnosti koriguje primjenom koeficijenta, te je u zavisnosti od djelatnosti određen i koeficijent.

Isto tako ističu, da je člankom 75. Zakona o građevinskom zemljištu utvrđeno da su obveznici naknade vlasnici ili nositelji prava raspolaganja na stambenom, poslovnom ili sličnom prostoru, odnosno fizičke ili druge pravne osobe koje su korisnici gradskog građevinskog zemljišta.

Naglašavaju, da se osporenom Odlukom uvodi obveza plaćanja naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta, kojom su određena i mjerila na temelju kojih se utvrđuje visina naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta i da su navedenu naknadu dužni plaćati vlasnici stambenog, poslovnog ili sličnog prostora, kao i korisnici

gradskog građevinskog zemljišta. Predlažu, da Ustavni sud Federacije odbije zahtjev Kantonalnog suda u Zenici za utvrđivanje ustavnosti osporene Odluke, jer je ista donesena sukladno Zakonu o građevinskom zemljištu.

Općinsko vijeće Maglaj, kao donositelj osporene odluke nije dostavilo odgovor.

5. Relevantno pravo

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Članak II. A.2. (1) c)

Federacija će osigurati primjenu najvišeg nivoa međunarodno priznatih prava i sloboda utvrđenih u dokumentima navedenim u Aneksu ovog ustava. Posebice:

- a)
- b)
- c) jednakost pred zakonom

Članak VI.4. b)

Općinsko vijeće:

b) usvaja općinski proračun i donosi propise o oporezivanju i na druge načine osigurava potrebno financiranje koje nisu osigurali kantonalna ili federalna vlast;

C. Zakon o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 22/06, 43/08, 22/09, 35/14 i 94/15)

Članak 13. stavak 1. točka c)

Pored udjela u raspodjeli prihoda iz članka 6. ovog zakona, jedinicama lokalne samouprave pripadaju i drugi javni prihodi kako slijedi:

c) naknade i pristojbe sukladno s propisima jedinica lokalne samouprave.

C. Zakon o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09)

Članak 8. stavak 3. alineja 7. i 8.

Jedinica lokalne samouprave ima vlastite nadležnosti ustanovljene ustavom i zakonom i ima pravo baviti se svim pitanjima od lokalnog značaja koja nisu isključena iz njezine nadležnosti, niti

dodijeljena u nadležnost neke druge vlasti na temelju ustava i zakona.

Ona će biti samostalna u odlučivanju o pitanjima iz vlastitih nadležnosti, koje ne mogu biti ograničene ili uskraćene od federalnih ili kantonalnih vlasti, osim u slučajevima i u okvirima utvrđenim ustavom i zakonom.

U vlastite nadležnosti jedinice lokalne samouprave spadaju:

- utvrđivanje politike korištenja i utvrđivanje naknada za korištenje javnih dobara,
- utvrđivanje i vođenje politike raspolaganja, korištenja i upravljanja građevinskim zemljištem.

Članak 13. stavak 2. alineja 4.

Organ odlučivanja jedinice lokalne samouprave je općinsko vijeće u općini a gradsko vijeće u gradu (u daljnjem tekstu: vijeće).

Vijeće u okviru svojih nadležnosti:

- donosi propise o porezima, pristojbama, naknadama i doprinosima jedinice lokalne samouprave.

D. Zakon o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 25/03, 16/04 i 67/05)

Članak 62.

Fizičke i pravne osobe kome je dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje radi građenja, dužno je platiti naknadu za dodijeljeno zemljište i naknadu za troškove uređenja tog zemljišta.

Naknadu iz prethodnog stavka, osim naknade za preuzeto zemljište dužan je da plati i raniji vlasnik koji je ostvario prvenstveno pravo korištenja zemljišta radi građenja na gradskom građevinskom zemljištu.

Iznos naknade za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište utvrđuje se rješenjem o dodjeli tog zemljišta, a iznos naknade za uređenje gradskog građevinskog zemljišta utvrđuje se rješenjem o urbanističkoj suglasnosti.

Osobi kojoj je dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište ne može se izdati odobrenje za građenje, niti se može izvršiti uknjižba prava korištenja zemljišta radi građenja u katastru nekretnina, odnosno u zemljišnoj knjizi, dok ne podnese dokaz da je platilo naknadu za zemljište i naknadu za uređenje zemljišta.

Članak 63.

Naknada za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište, naknada za uređenje gradskog građevinskog zemljišta i naknada za korištenje gradskog građevinskog zemljišta utvrđuje se prema osnovama i mjerilima propisanim ovim zakonom i odlukom općinskog vijeća.

Osnovi i mjerila za određivanje visine naknade za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje, naknade za uređenje gradskog građevinskog zemljišta i naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta moraju biti razgraničeni i međusobno usuglašeni.

Sredstva koja se ostvaruju iz naknade za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje, naknade za uređenje gradskog građevinskog zemljišta i naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta (rente), koriste se za troškove naknade ranijim vlasnicima, za troškove uređenja zemljišta i troškove izrade prostorno-planske dokumentacije.

Fizičke osobe kojima su dodijeljene građevinske parcele bez naknade u periodu od 6. travnja 1992. godine do stupanja na snagu ovog zakona i čija su prijeratna imovinska prava vraćena sukladno sa relevantnim zakonima o povratu imovine iz članka 46. stavak 7., izgubit će pravo na oslobođanje od plaćanja naknade za dodjelu zemljišta.

Fizičke osobe koje su izgubile pravo na dodjelu zemljišta bez naknade sukladno s prethodnim stavkom će platiti naknadu u iznosu i roku utvrđenom ovim zakonom.

Nitko se ne može osloboditi obveze plaćanja naknade utvrđene ovim zakonom, osim u slučajevima predviđenim čl. 90. i 91. ovog zakona, te se ovim stavljaju van snage sve odluke, uredbe i drugi propisi koje su u suprotnosti sa ovim zakonom.

Općina će pokrenuti postupak za izmirenje duga sukladno s važećim zakonima.

a) Naknada za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje**Članak 64.**

Naknada za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje obuhvata:

1. plaćenu naknadu namijenjenu za preuzeto zemljište čiji se iznos utvrđuje sukladno sa Zakonom o eksproprijaciji;

2. naknada iz osnova prirodnih pogodnosti gradskog građevinskog zemljišta i pogodnosti već

izgrađene komunalne infrastrukture koje mogu nastati prilikom korištenja tog zemljišta, a koje nisu rezultat ulaganja sredstava vlasnika ili korisnika nekretnina - renta.

Visina naknade za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje utvrđuje se rješenjem o dodjeli zemljišta na korištenje radi građenja.

Članak 65.

Gradsko građevinsko zemljište prema pogodnostima iz članka 64. stavka 1. točke 2., dijeli se najviše na šest zona.

Zone se utvrđuju na temelju položaja zemljišta, stupnja opremljenosti zemljišta komunalnim objektima i instalacijama, saobraćajne povezanosti, vrste i kapaciteta objekata za svakodnevno i periodično snabdijevanje, stupnja pokrivenosti objektima za zdravstvenu zaštitu, školstvo, kulturu i dječiju zaštitu, prirodnih i ekoloških uvjeta korištenja zemljišta, kao što su naročito nagib terena, orijentacija, osunčanost, temperatura zraka, vjetrovi i zagađenost zraka.

Članak 66.

Kao osnovica za izračunavanje visine rente služi prosječna konačna građevinska cijena iz prethodne godine m² korisne stambene površine na području općine. Prosječnu konačnu građevinsku cijenu utvrđuje odlukom općinskog vijeća svake godine, a najkasnije do 31. marta tekuće godine.

Članak 67.

Prosječna konačna građevinska cijena iz prethodnog stavka valorizuje se u tijekom godine svaka tri mjeseca na temelju indeksa rasta cijena građevinskih radova u visokogradnji i niskogradnji po sumarnoj metodologiji i podacima koje objavljuje Zavod za statistiku.

Članak 68.

Visina rente po m² korisne površine građevine koja će se graditi na gradskom građevinskom zemljištu, utvrđuje se u procentu od prosječne konačne građevinske cijene iz stavka 1. prethodnog članka, i to kao fiksni procenat rente:

-	prvoj	zoni	6%,
-	drugoj	zoni	5%,
-	trećoj	zoni	4%,
-	četvrtoj	zoni	3%,
-	petoj	zoni	2%,
-	šestoj	zoni	1%.

Visinu rente po zonama utvrđuje odlukom općinsko vijeće, polazeći od kriterija iz članka 65. stavak 2. ovog zakona.

Visina rente za gradsko građevinsko zemljište u državnoj svojini kod dogradnje,

nadziđivanja i kod izgradnje pomoćnih objekata utvrđuje se rješenjem o odobrenju za građenje.

b) Naknada za korištenje gradskog građevinskog zemljišta

Članak 73.

Odlukom općinskog vijeća kojom se uvodi obveza plaćanja naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta (renta) određuju se osnovi i mjerila na temelju kojih se utvrđuje visina naknade u ovisnosti od pogodnosti koje određeno zemljište pruža korisniku: obima i stupnja izgrađenosti i uređenosti i položaja zemljišta u naselju, opremljenosti zemljišta komunalnim građevinama i instalacijama, saobraćajne povezanosti, vrste i kapaciteta objekata za svakodnevno i periodično snabdijevanje, stupnja pokrivenosti naselja objektima za zdravstvo, obrazovanje i kulturu i prirodnih uvjeta korištenja zemljišta.

Mjerilima na temelju kojih se utvrđuje visina naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta može se to zemljište kategorisati različito, prema pogodnostima koje pruža i s obzirom na položaj u naseljenom mjestu i određenu namjenu korištenja (za stanovanje, za proizvodnju ili drugu privrednu djelatnost i kuće u kojima vlasnici stalno ne stanuju, nego ih povremeno koriste za odmor).

Odlukom iz stavka 1. ovog članka određuju se i način i rokovi plaćanja naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta.

Rješenje o određivanju naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta donosi općinski organ uprave nadležan za komunalne poslove, odnosno organizacija koju je općinsko vijeće ovlastilo za obavljanje tih poslova.

U slučaju neplaćanja naknada za korištenje građevinskog zemljišta, svoja potraživanja općina ostvaruje u postupku pred nadležnim sudom.

Članak 74.

Naknada za korištenje gradskog građevinskog zemljišta, određuje se sukladno s odlukom iz članka 73. ovog zakona, prema jedinici površine zemljišta (m²), odnosno prema jedinici izgrađene korisne površine u iznosu od 0,01%.

Članak 75.

Obveznici naknade iz prethodnog članka su vlasnici ili nositelji prava raspolaganja na

stambenom, poslovnom ili sličnom prostoru, odnosno fizičke i druge pravne osobe koje su korisnici gradskog građevinskog zemljišta.

Obveznik naknade utvrđuje se na temelju podataka iz urbanističke ili građevinske dokumentacije, katastra nekretnina odnosno zemljišnih knjiga ili uviđaja na licu mjesta.

Vlasnik stana, odnosno nositelj stanarskog prava, kao i zakupac poslovnih prostorija ili neizgrađenog gradskog građevinskog zemljišta, dužan je da obvezniku iz stavka 1. ovog članka, naknadi iznos naknade, koji nije sadržan u stanarini, odnosno zakupnini.

E. Odluka o građevinskom zemljištu

(„Službene novine Općine Maglaj“, br.: 2/05, 2/06, 4/09, 7/09 i 8/12)

Članak 57.

Visina naknade za korištenje gradskog zemljišta po jedinici mjere određuje se u ovisnosti od toga da li se prostor koristi za stanovanje, proizvodnju ili drugu djelatnost i prema pripadnosti prostora određenim zonama građevinskog zemljišta obrazovanim na temelju podataka o prirodnim i radom stvorenim pogodnostima u korištenju tog zemljišta.

Članak 58.

Naknada za korištenje građevinskog zemljišta plaća se mjesečno ili kvartalno.

Članak 59.

Visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta će se utvrditi posebnom Općinskom odlukom.

Članak 60.

Sredstva od naknada iz ove Odluke (naknada za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište na korištenje, naknada za uređenje gradskog građevinskog zemljišta i naknada za korištenje gradskog građevinskog zemljišta) su namjenska sredstva i koristit će se za uređenje građevinskog zemljišta, troškova naknade ranijim vlasnicima i izradu prostorno - planske dokumentacije.

F. Odluka o visini naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade

(„Službene novine Općine Maglaj“, broj: 12 A/05)

Članak 1.

Ovom odlukom se utvrđuje visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i visina komunalne naknade.

Članak 2.

Obveznici plaćanja naknade za korištenje građevinskog zemljišta su svi vlasnici i nositelji

prava raspolaganja stambenih, poslovnih, proizvodnih, garažnih i drugih prostora, kao i korisnici i vlasnici zemljišta koje se koristi u te svrhe.

Obveznici plaćanja komunalne naknade su svi vlasnici i nositelji raspolaganja stambenih, poslovnih, proizvodnih, garažnih i drugih prostora, kao i otvorenih prostora na kojima se obavlja djelatnost.

Obveznici plaćanja naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade su i vlasnici nadzemnih i podzemnih dalekovoda, niskonaponske mreže i telekomunikacione mreže.

Članak 3.

Visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta za obveznike se određuje prema jedinici mjere izgrađene korisne površine (m²) za stambeni, proizvodni, poslovni i garažni prostor, stovarišta, skladišta, ekonomska dvorišta, trgovačke krugove, manipulativni prostor, igrališta i slično, a komunalne naknade prema jedinici mjere korisne površine (m²) izgrađenog stambenog, poslovnog, garažnog i drugog prostora na kojem se obavlja djelatnost, za svaki mjesec, rješenjem za cijelu godinu.

Naknada za korištenje građevinskog zemljišta i komunalnih naknada za nadzemne i podzemne dalekovode i niskonaponske mreže i telekomunikacione mreže određuje se po metru dužnom navedenih mreža, a za sve vrste trafo-stanica po komadu.

Članak 5.

Visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalnu naknadu mjesečno iznosi

2. Naknada za korištenje građevinskog zemljišta

- Za stambeni i garažni prostor 0.045 KM/m²
- Za poslovni, proizvodni i poslovni prostor, otvoreni prostor, stovarišta, skladišta, ekonomska dvorišta, tvorničke krugove, manipulativni prostor, igrališta i slično0.07 KM/ m²
- asfaltne baze0.40 KM/m²
- nadzemne i podzemne mreže dalekovoda, niskonaponske mreže i telekomunikacione mreže0.0025 KM/m¹
- Stabilne trafo-stanice 0.40 KM/m²
- Stubne trafo-stanice2.50 KM/ komadu
- Telekomunikacijski releji-bazne stanice....1.500 KM/ komadu
- RTV releji1.500 KM/komad

2. Komunalna naknada

- Za stambeni i garažni prostor 0.025 KM/m²
- Poslovni, proizvodni i ostali otvoreni prostori na kojima se obavlja djelatnost0.04 KM/m²
- Asfaltne baze 0.25 KM/m²

- Nadzemne i podzemne mreže dalekovoda, niskonaponske mreže i telekomunikacione mreže0.0012 KM/m¹
- Stabilne trafo-stanice0.20 KM/m²
- Stubne trafo-stanice 1.25 KM/komadu
- telekomunikacioni releji-bazne stanice7.50 KM/komadu
- RTV releji7.50 KM/komad

Članak 6.

Visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade zavisno od djelatnosti koriguju se primjenom koeficijenata i to:

Koeficijenti

- 1.Telekomunikacije, Pošta 3,5
- 2.Elektro prenos, Elektrodistribucija 2,5
3. Benzinske pumpe, Kladionice, Lutrija, Mikrokreditne organizacije, Banke, Osiguravajuća društva, Apoteka 2,0
4. ugostiteljstvo1,5
5. trgovina1,4
6. zanatstvo1,1
7. industrija1,0
8. saobraćaj1,0
9. ostale djelatnosti1,0

Članak 9.

Visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalna naknada za tekuću godinu određuje se rješenjem općinske službe nadležne za komunalne poslove, na temelju kojeg će se vršiti uplata mjesečno do 10. u mjesecu, odnosno kvartalno (tromjesečno) do kraja posljednjeg mjeseca u tromjesečju.

Donošenje rješenja vršit će se sukladno odredbama Zakona o upravnom postupku, a žalba se podnosi drugostupanjskoj komisiji Općinskog vijeća, čija je odluka konačna.

U slučaju neplaćanja naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta i komunalne naknade, svoja potraživanja općina ostvaruje u postupku pred nadležnim sudom.

G. Presuda Ustavnog suda Federacije, broj: U-26/11 od 02.02.2012. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 25/12).

6. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Na temelju izloženog, a nakon analize činjenica i navoda iz zahtjeva, odgovora na zahtjev, te relevantnih zakonskih i podzakonskih propisa, Ustavni sud Federacije je utvrdio da u ovom predmetu nema činjenica koje bi trebao neposredno razjasniti na javnoj raspravi. Iz tih razloga, a sukladno članku 13. stavak 1. a u svezi s člankom 25. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 40/10 i 18/16), održana je sjednica bez javne rasprave.

Razmatrajući sve navedeno, Ustavni sud Federacije je utvrdio, da je Parlament Federacije Bosne i Hercegovine, donio Zakon o građevinskom zemljištu i istim uređio uvjete i način sticanja prava na zemljištu koje je predviđeno za stambenu i kompleksnu izgradnju, način korištenja i upravljanja te naknade za korištenje tog zemljišta. Odredbama čl. 62. do 75. istog zakona, propisane su naknade za dodijeljeno gradsko građevinsko zemljište, naknade za preuzeto gradsko građevinsko zemljište, naknade za uređenje i naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta.

Kad je u pitanju reguliranje naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta u Zakonu je regulirano da se isto određuje na temelju mjerila koje određeno zemljište pruža korisniku, a sastoji se od obima i stupnja izgrađenosti i uređenosti položaja zemljišta u naselju, opremljenosti zemljišta komunalnim građevinama i instalacijama, saobraćajne povezanosti, vrste i kapaciteta objekata za svakodnevno i periodično snabdijevanje, te stupanj pokrivenosti objektima za zdravstvo, obrazovanje i kulturu, položaj u naseljenom mjestu i određena namjena korištenja (stanovanje, proizvodnja ili neka druga privredna djelatnosti). Tu naknadu odlukom uređuje općinsko vijeće, a obveznici naknade su vlasnici ili nositelji prava raspolaganja na stambenom poslovnom ili sličnom prostoru. Sukladno pomenutim odredbama Zakona o građevinskom zemljištu, Općinsko vijeće Maglaj donijelo je Odluku o građevinskom zemljištu („Službene novine Općine Maglaj“, br.: 2/05, 2/06, 4/09, 7/09 i 8/12) kojom su uređene granice, zone, dodjela, pogodnosti, uređenje i korištenje gradskog građevinskog zemljišta, te osnovi i mjerila za određivanje naknade za dodjelu, uređenje i korištenje. Tako je u istoj Odluci propisano, da se naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta plaća prema mjerilima za izgrađeno gradsko građevinsko zemljište bez obzira na oblik svojine. Visina te naknade određuje se u zavisnosti od toga, da li se prostor koristi za stanovanje, proizvodnju ili druge djelatnosti, zatim prema pripadnosti prostora određenim zonama građevinskog zemljišta obrazovanim na osnovu podataka o prirodnim i radom stvorenim

pogodnostima u korištenju tog zemljišta (članak 57.). Obveznici naknade za gradsko građevinsko zemljište su vlasnici ili nositelji prava raspolaganja stambenog, garažnog i sličnog prostora, poslovnog i proizvodnog prostora, te vlasnici nadzemne i podzemne mreže dalekovoda, niskonaponske mreže, trafo stanice, TV releji i sl. Visinu te naknade utvrđuje Općinsko vijeće svojom odlukom (članak 59.), a sredstva od tih naknada su namjenska sredstva i koriste se za uređenje građevinskog zemljišta.

Imajući u vidu da visinu te naknade prema Zakonu o građevinskom zemljištu i prema Odluci o građevinskom zemljištu utvrđuje Općinsko vijeće, Općinsko vijeće Maglaj je donijelo osporenu Odluku i u članku 2. reguliralo da su obveznici plaćanja naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade svi vlasnici i nositelji prava raspolaganja stambenim, poslovnim, proizvodnim, garažnim i drugim prostorom kao i korisnici i vlasnici zemljišta koje se koristi u te svrhe, a člankom 3. da se visina naknade određuje prema jedinici mjere izgrađene korisne površine m² za stambeni, proizvodni, poslovni, garažni prostor, skladište, igralište i sl., a komunalne naknade prema jedinici mjere korisne površine m² izgrađenog stambenog, poslovnog, garažnog ili drugog prostora na kojem se obavlja djelatnost za svaki mjesec, a utvrđuje se rješenjem za cijelu godinu. Visina naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade utvrđena je u različitim iznosima slijedeći propisane kriterije i mjerila i to, za stambeni i garažni prostor, za poslovno proizvodni i otvoreni prostor, stovarišta, skladišta, bolničke krugove, igrališta i sl. asfaltne baze, nadzemne i podzemne mreže dalekovoda prema m², a izražena u KM, dok je komunalna naknada za iste oblasti također utvrđena prema m² i izražena u KM (članak 5). U osporenom članku 6., ta naknada zavisno od djelatnosti izražena je u koeficijentima, dok se prema čl. 7. i 8. osporene Odluke, ta naknada korigira zavisno od površine za koju se utvrđuje naknada i od zona koje su propisane u Odluci o građevinskom zemljištu, a obuhvataju izgrađeno i neizgrađeno građevinsko zemljište na području grada i van zona gradskog građevinskog zemljišta.

Iz svega navedenog može se zaključiti, da su osnovi i mjerila na temelju kojih se utvrđuje visina naknade određeni od pogodnosti koje određeno zemljište pruža korisniku, a sastoji se od stupnja izgrađenosti i uređenosti zemljišta, položaja zemljišta u naselju, opremljenost komunalnim građevinama i instalacijama, saobraćajne povezanosti, vrste i kapaciteta objekata za svakodnevno i periodično snabdijevanje, stupanj pokrivenosti naselja objektima za obrazovanje, zdravstvo i druge prirodne uvjete korištenja zemljišta. Pored pomenutoga, visina te naknade korigovana je s obzirom na veličinu

prostora, određene zone i određene djelatnosti. Kad je u pitanju djelatnost pojedinih privrednih subjekata, naknada za korištenje gradskog građevinskog zemljišta i komunalna naknada ne može se utvrđivati na istovjetan način jer su Zakon o građevinskom zemljištu i Odluka o građevinskom zemljištu utvrdili kriterije i mjerila za pripremanje, opremanje i snabdijevanje tog zemljišta svim onim što je potrebno za obavljanje različitih vrsta djelatnosti ili za stanovanje.

Iz tih razloga, a imajući u vidu da pojedene djelatnosti zahtijevaju različito pripremljenu građevinsku i komunalnu infrastrukturu zemljišta za korištenje, Ustavni sud Federacije smatra da ne postoji povreda članka II.A.2.(1).c). Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Iz tih razloga je i utvrdio da je osporena Odluka u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: Aleksandra Martinović, predsjednica Suda, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, dr.sc.iur. Šahbaz Džihanović, Domin Malbašić, prof. dr. Edin Muminović, dr. sc. Kata Senjak i Mladen Srđić, suci Suda.

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Aleksandra Martinović

Босна и Херцеговина
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
УСТАВНИ СУД ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И
ХЕРЦЕГОВИНЕ

Број: У-26/15
Сарајево, 14.09.2016. године

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине, одлучујући о уставном питању које је предочио Кантонални суд у Зеници у вези утврђивања уставности члана 6. Одлуке о висини накнаде за коришћење грађевинског земљишта и комуналне накнаде, на основу члана IV.Ц.3.10.(4) Устава Федерације Босне и Херцеговине, на сједници Суда без јавне расправе, одржане 14.09.2016. године, донио је:

ПРЕСУДУ

1. Утврђује се да је члан 6. Одлуке о висини накнаде за коришћење грађевинског земљишта и комуналне накнаде („Службене новине Општине Маглај“, број: 12 А/05), у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

2. Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“ и „Службеним новинама Општине Маглај“.

Образложење

7. Подносилац захтјева и предмет захтјева

Кантонални суд у Зеници (у даљем тексту: подносилац захтјева) у поступку рјешавања управног спора број: 04 0 У 007458 15 У по тужби тужиоца Јавно предузеће „Електропривреда БиХ“ д.д. Сарајево, Подружница „Електродистрибуција“ Зеница, против рјешења тужене Другостепене стручне комисије Општинског вијећа Општине Маглај број: 02-05-1-790/15 од 08.04.2015. године, на основу члана IV.Ц.3.10. (4) Устава Федерације Босне и Херцеговине је Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) дана 22.09.2015. и 25.02.2016. године предочио уставно питање у вези утврђивања уставности члана 6. Одлуке о висини накнаде за коришћење грађевинског земљишта и комуналне накнаде (у даљем тексту: оспорена Одлука).

8. Странке у поступку

Странке у поступку у овом предмету су на основу члана 39. став 2. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 6/95 и 37/03) Кантонални суд у Зеници као подносилац захтјева, Јавно предузеће „Електропривреда БиХ“ д.д. Сарајево Подружница „Електродистрибуција“ Зеница, Другостепена стручна комисија Општинског вијећа Маглај, као странке у судском поступку пред Кантоналним судом у Зеници и Општинско вијеће Маглај као доносилац оспорене Одлуке.

9. Битни наводи захтјева

У току поступка рјешавања управног спора по тужби тужиоца ЈП „Електропривреда БиХ“ д.д. Сарајево Подружница „Електродистрибуција“ Зеница, против рјешења туженог Другостепене стручне комисије

Општинског вијећа Маглај, број: 02-05-1-790/15 од 08.04.2015. године, у управној ствари утврђивања обавезе плаћања накнаде за кориштење грађевинског земљишта и комуналне накнаде, пред Кантоналним судом у Зеници појавило се уставно питање да ли је оспорена Одлука у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине. У конкретном случају чланом 6. оспорене Одлуке прописано је да се висина накнаде за кориштење грађевинског земљишта и комунална накнада зависно од дјелатности коригује примјеном коефицијената, како је то утврђено и то: за Телекомуникације и Поште утврђен је коефицијент 3,5; за Електроприенос и Електродистрибуцију 2,5; за бензинске пумпе, кладионице, лутрије, микрокредитне организације, банке, осигуравајућа друштва, 2,0; за угоститељство 1,5; за трговину 1,4; за занатство 1,1; за индустрију 1,0; за саобраћај 1,0; за остале дјелатности 1,0.

Према мишљењу подносиоца захтјева, из наведеног произилази да је висина накнаде везана за дјелатност коју правно, односно физичко лице обавља, што не може бити релевантан критериј за одређивање различите висине накнаде. Из наведених разлога Кантонални суд у Зеници предлаже Уставном суду Федерације да након одржане расправе утврди, да ли је оспорена Одлука у складу са чланом П.А.2. (1) ц) Устава Федерације Босне и Херцеговине, којим је утврђено, да сва лица на територији Федерације Босне и Херцеговине уживају право на једнакост пред законом.

Исто тако, подносилац захтјева указује и на бројне пресуде Уставног суда Федерације, посебно на Пресуду број: У-31/07 од 27.05.2009. године, У-5/09 од 13.10.2009. године, као и разлоге којим се руководи овај Суд у поступку оцјене уставности одлука о комуналним таксама чију уставност је цијенио.

4. Битни наводи одговора на захтјев

Уставни суд Федерације је дана 01.10.2015. године у складу са чланом 16. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине позвао Јавно предузеће „Електропривреда БиХ“, Д.Д. Сарајево, Подружницу „Електродистрибуција“ Зеница, Другостепену стручну комисију Општинског вијећа Маглај и Општинско вијеће Маглај, да као странке у поступку доставе одговор на захтјев подносиоца.

У одговору на захтјев од 19.10.2015. године који је доставило Јавно предузеће „Електропривреда БиХ“ д.д. Сарајево, подружница „Електродистрибуција“ Зеница (у

даљем тексту: Електропривреда) наводи се да је ово предузеће пред Кантоналним судом у Зеници покренуло управни спор под бројем 040У007458 15 У против рјешења туженог Другостепене стручне комисије Општинског вијећа Маглај број: 02-05-1-790/15 од 08.04.2015. године, ради утврђивања обавезе плаћања накнаде за кориштење грађевинског земљишта и комуналне накнаде. У одговору на захтјев „Електропривреда БиХ“ указује на члан 6. оспорене Одлуке, којим је прописано, да се висина накнаде за кориштење грађевинског земљишта и комуналне накнаде утврђује зависно од дјелатности и коригује примјеном коефицијената, како је то наведено у тач. 1. до 9. овог члана. Сматрају да је висина накнаде за кориштење грађевинског земљишта везана за дјелатности коју ово правно лице обавља. Позивају се и на стајалишта Уставног суда Федерације изнесена у бројним пресудама (У-31/07 од 27.05.2009. године; У-5/09 од 13.10.2009. године; У-12/11 од 04.10.2011. године; У-36/12 од 26.02.2012. године) у којима је Суд утврдио, да критериј дјелатности не може бити релевантан критериј за одређивање различите висине накнаде. Сматрају да се на наведени начин поврћеује уставно право на једнакост пред законом. Напомињу да је финансијска способност и профит који привредни субјекти остварују предмет утврђивања накнада у складу са постојећом законском финансијском регулативом и предлаже да, Уставни суд Федерације, након одржане расправе донесе пресуду којом се утврђује да члан 6. оспорене Одлуке у дијелу који се односи на „коефицијент дјелатности“ није у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

У одговору на захтјев који је доставила Другостепена Комисија Општинског вијећа Маглај дана 27.10.2015. године, наводи се да је Општинско вијеће Маглај оспорену Одлуку донијело у складу са чланом 73. Закона о грађевинском земљишту Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 25/03) (у даљем тексту: Закон о грађевинском земљишту). Наведеним чланом је прописано, да се одлуком општинског вијећа уводи обавеза плаћања накнаде за кориштење градског грађевинског земљишта (рента) и да се овом одлуком одређују основи мјерила на основу којих се утврђује висина накнаде у зависности од погодности које одређено земљиште пружа кориснику, обима и степена изграђености и уређености и положаја земљишта и насељу, опремљености земљишта комуналним грађевинама и инсталацијама, прометне повезаности, врсте и капацитета објеката за свакодневно и периодично снабдијевање, степена покривености насеља објектима за здравство,

образовање и културу и природних услова коришћења земљишта. Надаље наводе, да је ставом 2. истог члана Закона регулисано да се мјерилима на основу којих се утврђује висина накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта може то земљиште категорисати различито, према погодностима које пружа и с обзиром на положај у насељеном мјесту и одређену намјену коришћења (за становање, за производњу или другу привредну дјелатност). Истичу да се у складу са мјерилима на основу којих се утврђује висина накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта, то земљиште може категорисати различито, односно да се може подијелити у више зона. Категоризација земљишта и његова подјела на зоне зависи од погодности које то земљиште пружа с обзиром на положај у насељеном мјесту и одређену намјену коришћења (за становање, за производњу или другу привредну дјелатност...). У складу са цитираним ст. 1. и 2. члана 73. Закона о грађевинском земљишту, Општинско вијеће Маглај је, како наводе, чланом 6. оспорене Одлуке утврдило, да се висина накнаде за коришћење грађевинског земљишта зависно од дјелатности коригује примјеном коефицијаната, те је у зависности од дјелатности одређен и коефицијент.

Исто тако истичу, да је чланом 75. Закона о грађевинском земљишту утврђено да су обавезници накнаде власници или носиоци права располагања на стамбеном, пословном или сличном простору, односно физичка или друга правна лица која су корисници градског грађевинског земљишта.

Наглашавају, да се оспореном Одлуком уводи обавеза плаћања накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта, којом су одређена и мјерила на основу којих се утврђује висина накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта и да су наведену накнаду дужни плаћати власници стамбеног, пословног или сличног простора, као и корисници градског грађевинског земљишта. Предлажу, да Уставни суд Федерације одбије захтјев Кантоналног суда у Зеници за утврђивање уставности оспорене Одлуке, јер је иста донесена у складу са Законом о грађевинском земљишту.

Општинско вијеће Маглај, као доносилац оспорене одлуке није доставило одговор.

5. Релевантно право

А. Устав Федерације Босне и Херцеговине

Члан II. А.2. (1) ц)

Федерација ће осигурати примјену највишег нивоа међународно признатих права и слобода утврђених у документима наведеним у Анексу овог устава. Посебно:

- а)
- б)
- ц) једнакост пред законом

Члан VI.4. б)

Општинско вијеће:

б) усваја општински буџет и доноси прописе о опорезивању и на друге начине осигурава потребно финансирање које нису осигурали кантонална или федерална власт;

Д. Закон о припадности јавних прихода у Федерацији Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ”, бр.: 22/06, 43/08, 22/09, 35/14 и 94/15)

Члан 13. став 1. тачка ц)

Поред удјела у расподјели прихода из члана 6. овог закона, јединицама локалне самоуправе припадају и други јавни приходи како слиједи:

ц) накнаде и таксе у складу с прописима јединица локалне самоуправе.

Ц. Закон о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ”, бр.: 49/06 и 51/09)

Члан 8. став 3. алинеја 7. и 8.

Јединица локалне самоуправе има властите надлежности установљене уставом и законом и има право бавити се свим питањима од локалног значаја која нису искључена из њезине надлежности, нити додијељена у надлежност неке друге власти на основу устава и закона.

Она ће бити самостална у одлучивању о питањима из властитих надлежности, које не могу бити ограничене или ускраћене од федералних или кантоналних власти, осим у случајевима и у оквирима утврђеним уставом и законом.

У властите надлежности јединице локалне самоуправе спадају:

- утврђивање политике коришћења и утврђивање накнада за коришћење јавних добара,
- утврђивање и вођење политике располагања, коришћења и управљања грађевинским земљиштем.

Члан 13. став 2. алинеја 4.

Орган одлучивања јединице локалне самоуправе је општинско вијеће у општини а градско вијеће у граду (у даљем тексту: вијеће) .

Вијеће у оквиру својих надлежности:

- доноси прописе о порезима, таксама, накнадама и доприносима јединице локалне самоуправе.

Д. Закон о грађевинском земљишту Федерације Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 25/03, 16/04 и 67/05)

Члан 62.

Физичко и правно лице коме је додијељено градско грађевинско земљиште на коришћење ради грађења, дужно је платити накнаду за додијељено земљиште и накнаду за трошкове уређења тог земљишта.

Накнаду из претходног става, осим накнаде за преузето земљиште дужан је да плати и ранији власник који је остварио првенствено право коришћења земљишта ради грађења на градском грађевинском земљишту.

Износ накнаде за додијељено градско грађевинско земљиште утврђује се рјешењем о додјели тог земљишта, а износ накнаде за уређење градског грађевинског земљишта утврђује се рјешењем о урбанистичкој сагласности.

Лицу коме је додијељено градско грађевинско земљиште не може се издати одобрење за грађење, нити се може извршити укњижба права коришћења земљишта ради грађења у катастру некретнина, односно у земљишној књизи, док не поднесе доказ да је платило накнаду за земљиште и накнаду за уређење земљишта.

Члан 63.

Накнада за додијељено градско грађевинско земљиште, накнада за уређење градског грађевинског земљишта и накнада за коришћење градског грађевинског земљишта утврђује се према основама и мјерилима прописаним овим законом и одлуком општинског вијећа.

Основи и мјерила за одређивање висине

накнаде за додијељено градско грађевинско земљиште на коришћење, накнаде за уређење градског грађевинског земљишта и накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта морају бити разграничени и међусобно усклађени.

Средства која се остварују из накнаде за додијељено градско грађевинско земљиште на коришћење, накнаде за уређење градског грађевинског земљишта и накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта (ренте), користе се за трошкове накнаде ранијим власницима, за трошкове уређења земљишта и трошкове израде просторно-планске документације.

Физичка лица којима су додијељене грађевинске парцеле без накнаде у периоду од 6. априла 1992. године до ступања на снагу овог закона и чија су пријератна имовинска права враћена у складу са релевантним законима о поврату имовине из члана 46. став 7., изгубит ће право на ослобађање од плаћања накнаде за додјелу земљишта.

Физичка лица која су изгубила право на додјелу земљишта без накнаде у складу са претходним ставом ће платити накнаду у износу и року утврђеном овим законом.

Нико се не може ослободити обавезе плаћања накнаде утврђене овим законом, осим у случајевима предвиђеним чл. 90. и 91. овог закона, те се овим стављају ван снаге све одлуке, уредбе и други прописи које су у супротности са овим законом.

Општина ће покренути поступак за измирење дуга у складу са важећим законима.

а) Накнада за додијељено градско грађевинско земљиште на коришћење

Члан 64.

Накнада за додијељено градско грађевинско земљиште на коришћење обухваћа:

1. плаћену накнаду намијењену за преузето земљиште чији се износ утврђује у складу са Законом о експропријацији;

2. накнада из основа природних погодности градског грађевинског земљишта и погодности већ изграђене комуналне инфраструктуре које могу настати приликом коришћења тог земљишта, а које нису резултат улагања средстава власника или корисника некретнина - рента.

Висина накнаде за додијељено градско грађевинско земљиште на коришћење утврђује се

рјешењем о додјели земљишта на коришћење ради грађења.

Члан 65.

Градско грађевинско земљиште према погодностима из члана 64. ставка 1. тачке 2., дијели се највише на шест зона.

Зоне се утврђују на основу положаја земљишта, степена опремљености земљишта комуналним објектима и инсталацијама, саобраћајне повезаности, врсте и капацитета објеката за свакодневно и периодично снабдијевање, степена покривености објектима за здравствену заштиту, школство, културу и дјечију заштиту, природних и еколошких услова коришћења земљишта, као што су нарочито нагиб терена, оријентација, осунчаност, температура ваздуха, вјетрови и загађеност ваздуха.

Члан 66.

Као основица за израчунавање висине ренте служи просјечна коначна грађевинска цијена из претходне године м² корисне стамбене површине на подручју општине. Просјечну коначну грађевинску цијену утврђује одлуком општинског вијећа сваке године, а најкасније до 31. марта текуће године.

Члан 67.

Просјечна коначна грађевинска цијена из претходног става валоризује се у току године свака три мјесеца на основу индекса раста цијена грађевинских радова у високоградњи и нискоградњи по сумарној методологији и подацима које објављује Завод за статистику.

Члан 68.

Висина ренте по м² корисне површине грађевине која ће се градити на градском грађевинском земљишту, утврђује се у проценту од просјечне коначне грађевинске цијене из става 1. претходног члана, и то као фиксан проценат ренте:

-	првој	зони	6%,
-	другој	зони	5%,
-	трећој	зони	4%,
-	четвртој	зони	3%,
-	петој	зони	2%,
-	шестој	зони	1%.

Висину ренте по зонама утврђује одлуком општинско вијеће, полазећи од критерија из члана 65. став 2. овог закона.

Висина ренте за градско грађевинско земљиште у државној својини код доградње, надзиђивања и код изградње помоћних објеката утврђује се рјешењем о одобрењу за грађење.

б) Накнада за коришћење градског грађевинског земљишта

Члан 73.

Одлуком општинског вијећа којом се уводи обавеза плаћања накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта (рента) одређују се основи и мјерила на основу којих се утврђује висина накнаде у зависности од погодности које одређено земљиште пружа кориснику: обима и степена изграђености и уређености и положаја земљишта у насељу, опремљености земљишта комуналним грађевинама и инсталацијама, саобраћајне повезаности, врсте и капацитета објеката за свакодневно и периодично снабдијевање, степена покривености насеља објектима за здравство, образовање и културу и природних услова коришћења земљишта.

Мјерилима на основу којих се утврђује висина накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта може се то земљиште категорисати различито, према погодностима које пружа и с обзиром на положај у насељеном мјесту и одређену намјену коришћења (за становање, за производњу или другу привредну дјелатност и куће у којима власници стално не станују, него их повремено користе за одмор).

Одлуком из става 1. овог члана одређују се и начин и рокови плаћања накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта.

Рјешење о одређивању накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта доноси општински орган управе надлежан за комуналне послове, односно организација коју је општинско вијеће овластило за обављање тих послова.

У случају неплаћања накнада за коришћење грађевинског земљишта, своја потраживања општина остварује у поступку пред надлежним судом.

Члан 74.

Накнада за коришћење градског грађевинског земљишта, одређује се у складу са одлуком из члана 73. овог закона, према јединици површине земљишта (м²), односно према јединици изграђене корисне површине у износу од 0,01%.

Члан 75.

Обавезници накнаде из претходног члана су власници или носиоци права располагања на стамбеном, пословном или сличном простору,

односно физичка и друга правна лица која су корисници градског грађевинског земљишта.

Обавезник накнаде утврђује се на основу података из урбанистичке или грађевинске документације, катастра некретнина односно земљишних књига или увиђаја на лицу мјеста.

Власник стана, односно носилац станарског права, као и закупац пословних просторија или неизграђеног градског грађевинског земљишта, дужан је да обавезнику из става 1. овог члана, накнади износ накнаде, који није садржан у станарини, односно закупнини.

Е. Одлука о грађевинском земљишту

(„Службене новине Општине Маглај“, бр.: 2/05, 2/06, 4/09, 7/09 и 8/12)

Члан 57.

Висина накнаде за коришћење градског земљишта по јединици мјере одређује се у зависности од тога да ли се простор користи за становање, производњу или другу дјелатност и према припадности простора одређеним зонама грађевинског земљишта образованим на основу података о природним и радом створеним погодностима у коришћењу тог земљишта.

Члан 58.

Накнада за коришћење грађевинског земљишта плаћа се мјесечно или квартално.

Члан 59.

Висина накнаде за коришћење грађевинског земљишта ће се утврдити посебном Општинском одлуком.

Члан 60.

Средства од накнада из ове Одлуке (накнада за додијелено градско грађевинско земљиште на коришћење, накнада за уређење градског грађевинског земљишта и накнада за коришћење градског грађевинског земљишта) су намјенска средства и користит ће се за уређење грађевинског земљишта, трошкова накнаде ранијим власницима и израду просторно - планске документације.

Ф. Одлука о висини накнаде за коришћење грађевинског земљишта и комуналне накнаде („Службене новине Општине Маглај“, број: 12 А/05)

Члан 1.

Овом одлуком се утврђује висина накнаде за коришћење грађевинског земљишта и висина комуналне накнаде.

Члан 2.

Обвезници плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта су сви власници и носиоци права располагања стамбених, пословних, производних, гаражних и других простора, као и корисници и власници земљишта које се користи у те сврхе.

Обавезници плаћања комуналне накнаде су сви власници и носиоци располагања стамбених, пословних, производних, гаражних и других простора, као и отворених простора на којима се обавља дјелатност.

Обавезници плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта и комуналне накнаде су и власници надземних и подземних далеководна, нисконапонске мреже и телекомуникационе мреже.

Члан 3.

Висина накнаде за коришћење грађевинског земљишта за обвезнике се одређује према јединици мјере изграђене корисне површине (м²) за стамбени, производни, пословни и гаражни простор, стоваришта, складишта, економска дворишта, трговачке кругове, манипулативни простор, игралишта и слично, а комуналне накнаде према јединици мјере корисне површине (м²) изграђеног стамбеног, пословног, гаражног и другог простора на којем се обавља дјелатност, за сваки мјесец, рјешењем за цијелу годину.

Накнада за коришћење грађевинског земљишта и комуналних накнада за надземне и подземне далеководне и нисконапонске мреже и телекомуникационе мреже одређује се по метру дужном наведених мрежа, а за све врсте трафо-станица по комаду.

Члан 5.

Висина накнаде за коришћење грађевинског земљишта и комуналну накнаду мјесечно износи

3. Накнада за коришћење грађевинског земљишта

- За стамбени и гаражни простор0.045 КМ/м²

- За пословни, производни и пословни простор,

отворени простор, стоваришта, складишта,

економска дворишта, творничке кругове,

манипулативни простор, игралишта и слично

.....0.07 КМ/ м²

- асфалтне базе0.40 КМ/м²

- надземне и подземне мреже далеководна,

нисконапонске мреже и телекомуникационе

мреже0.0025 КМ/м¹

- Стабилне трафо-станице0.40 КМ/м²

- Стубне трафо-станице2.50 КМ/ комаду

- Телекомуникацијски релеји-базне станице1.500 КМ/ комаду
- РТВ релеји1.500 КМ/комад

2. Комунална накнада

- За стамбени и гаражни простор0.025 КМ/м²
- Пословни, производни и остали отворени простори на којима се обавља дјелатност0.04 КМ/м²
- Асфалтне базе0.25 КМ/м²
- Надземне и подземне мреже далековода, нисконапонске мреже и телекомуникационе мреже0.0012 КМ/м¹
- Стабилне трафо-станице0.20 КМ/м²
- Стубне трафо-станице1.25 КМ/комаду
- телекомуникациони релеји-базне станице7.50 КМ/комаду
- РТВ релеји7.50 КМ/комад

Члан 6.

Висина накнаде за коришћење грађевинског земљишта и комуналне накнаде зависно од дјелатности коригују се примјеном коефицијената и то:

Коефицијенти

1. Телекомуникације, Пошта3,5
2. Електро пренос, Електродистрибуција2,5
3. Бензинске пумпе, Кладионице, Лутрија, Микрокредитне организације, Банке, Осигуравајућа друштва, Апотека2,0
4. угоститељство1,5
5. трговина1,4
6. занатство1,1
7. индустрија1,0
8. саобраћај1,0
9. остале дјелатности1,0

Члан 9.

Висина накнаде за коришћење грађевинског земљишта и комунална накнада за текућу годину одређује се рјешењем општинске службе надлежне за комуналне послове, на основу којег ће се вршити уплата мјесечно до 10. у мјесецу, односно квартално (tromјесечно) до краја посљедњег мјесеца у tromјесечју.

Доношење рјешења вршит ће се у складу са одредбама Закона о управном поступку, а жалба се подноси Другостепеној комисији Општинског вијећа, чија је одлука коначна.

У случају неплаћања накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта и комуналне накнаде, своја потраживања општина остварује у поступку пред надлежним судом.

Г. Пресуда Уставног суда Федерације, број: У-26/11 од 02.02.2012. године („Службене новине Федерације БиХ“, број: 25/12)

6. Чињенично стање и став Уставног суда Федерације

На основу изложеног, а након анализе чињеница и навода из захтјева, одговора на захтјев, те релевантних законских и подзаконских прописа, Уставни суд Федерације је утврдио да у овом предмету нема чињеница које би требао непосредно разјаснити на јавној расправи. Из тих разлога, а сукладно члану 13. став 1. а у вези са чланом 25. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 40/10 и 18/16), одржана је сједница без јавне расправе.

Разматрајући све наведено, Уставни суд Федерације је утврдио, да је Парламент Федерације Босне и Херцеговине, донио Закон о грађевинском земљишту и истим уредио услове и начин стицања права на земљишту које је предвиђено за стамбену и комплексну изградњу, начин коришћења и управљања те накнаде за коришћење тог земљишта. Одредбама чл. 62. до 75. истог закона, прописане су накнаде за додијељено градско грађевинско земљиште, накнаде за преузето градско грађевинско земљиште, накнаде за уређење и накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта.

Кад је у питању регулирање накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта у Закону је регулирано да се исто одређује на основу мјерила које одређено земљиште пружа кориснику, а састоји се од обима и степена изграђености и уређености положаја земљишта у насељу, опремљености земљишта комуналним грађевинама и инсталацијама, саобраћајне повезаности, врсте и капацитета објеката за свакодневно и периодично снабдијевање, те степен покривености објектима за здравство, образовање и културу, положај у насељеном мјесту и одређена намјена коришћења (становане, производња или нека друга привредна дјелатности). Ту накнаду одлуком уређује општинско вијеће, а обавезници накнаде су власници или носиоци права располагања на стамбеном пословном или сличном простору. У складу са споменутим одредбама Закона о грађевинском земљишту, Општинско вијеће Маглај донијело је Одлуку о грађевинском земљишту („Службене новине Општине Маглај“, бр.: 2/05, 2/06, 4/09, 7/09 и 8/12) којом су уређене

границе, зоне, додјела, погодности, уређење и коришћење градског грађевинског земљишта, те основи и мјерила за одређивање накнаде за додјелу, уређење и коришћење. Тако је у истој Одлуци прописано, да се накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта плаћа према мјерилима за изграђено градско грађевинско земљиште без обзира на облик својине. Висина те накнаде одређује се у зависности од тога, да ли се простор користи за становање, производњу или друге дјелатности, затим према припадности простора одређеним зонама грађевинског земљишта образованим на основу података о природним и радом створеним погодностима у коришћењу тог земљишта (члан 57). Обавезници накнаде за градско грађевинско земљиште су власници или носиоци права располагања стамбеног, гаражног и сличног простора, пословног и производног простора, те власници надземне и подземне мреже далековода, нисконапонске мреже, трафо-станице, ТВ релеји и сл. Висину те накнаде утврђује Општинско вијеће својом одлуком (члан 59.), а средства од тих накнада су намјенска средства и користе се за уређење грађевинског земљишта.

Имајући у виду да висину те накнаде према Закону о грађевинском земљишту и према Одлуци о грађевинском земљишту утврђује Општинско вијеће, Општинско вијеће Маглај је донијело оспорену Одлуку и у члану 2. регулисало да су обавезници плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта и комуналне накнаде сви власници и носиоци права располагања стамбеним, пословним, производним, гаражним и другим простором као и корисници и власници земљишта које се користи у те сврхе, а чланом 3. да се висина накнаде одређује према јединици мјере изграђене корисне површине м² за стамбени, производни, пословни, гаражни простор, складиште, игралиште и сл., а комуналне накнаде према јединици мјере корисне површине м² изграђеног стамбеног, пословног, гаражног или другог простора на којем се обавља дјелатност за сваки мјесец, а утврђује се рјешењем за цијелу годину. Висина накнаде за коришћење грађевинског земљишта и комуналне накнаде утврђена је у различитим износима слиједећи прописане критерије и мјерила и то, за стамбени и гаражни простор, за пословно производни и отворени простор, стоваришта, складишта, болничке кругове, игралишта и сл. асфалтне базе, надземне и подземне мреже далековода према м², а изражена у КМ, док је комунална накнада за исте области такођер утврђена према м² и изражена у КМ (члан 5). У оспореном члану 6., та накнада зависно од дјелатности изражена је у

коефицијентима, док се према чл. 7. и 8. оспорене Одлуке, та накнада коригира зависно од површине за коју се утврђује накнада и од зона које су прописане у Одлуци о грађевинском земљишту, а обухватају изграђено и неизграђено грађевинско земљиште на подручју града и ван зона градског грађевинског земљишта.

Из свега наведеног може се закључити, да су основи и мјерила на основу којих се утврђује висина накнаде одређени од погодности које одређено земљиште пружа кориснику, а састоји се од степена изграђености и уређености земљишта, положаја земљишта у насељу, опремљеност комуналним грађевинама и инсталацијама, саобраћајне повезаности, врсте и капацитета објеката за свакодневно и периодично снабдијевање, степен покривености насеља објектима за образовање, здравство и друге природне услове коришћења земљишта. Поред споменутога, висина те накнаде коригована је с обзиром на величину простора, одређене зоне и одређене дјелатности. Кад је у питању дјелатност појединих привредних субјеката, накнада за коришћење градског грађевинског земљишта и комунална накнада не може се утврђивати на идентичан начин јер су Закон о грађевинском земљишту и Одлука о грађевинском земљишту утврдили критерије и мјерила за припремање, опремање и снабдијевање тог земљишта свим оним што је потребно за обављање различитих врста дјелатности или за становање.

Из тих разлога, а имајући у виду да поједене дјелатности захтијевају различито припремљену грађевинску и комуналну инфраструктуру земљишта за коришћење, Уставни суд Федерације сматра да не постоји повреда члана П.А.2.(1).ц). Устава Федерације Босне и Херцеговине. Из тих разлога је и утврдио да је оспорена Одлука у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је једногласно у саставу: Александра Мартиновић, предсједница Суда, Весна Будимир, Мирјана Чучковић, др сц.иур. Шахбаз Цихановић, Домин Малбашић, проф. др Един Муминовић, др сц. Ката Сењак и Младен Срдић, судије Суда.

Предсједница
Уставног суда Федерације
Босне и Херцеговине
Александра Мартиновић

SADRŽAJ

AKTI OPĆINSKOG VIJEĆA

1.	RJEŠENJE o imenovanju članova Komisija za izbor i imenovanja	142
2.	RJEŠENJE o izboru predsjedavajuće Općinskog vijeća Maglaj	142
3.	RJEŠENJE o izboru zamjenika predsjedavajuće/do predsjedavajuće Općinskog vijeća Maglaj	142

AKTI OPĆINSKOG NAČELNIKA

1.	ODLUKA o prestanku važenja Odluke o proglašenju stanja prirodne nesreće „grad“ na teritoriji općine Maglaj	144
2.	RJEŠENJE o razrješenju člana Komisije za izbor na upražnjene pozicije u reguliranim tijelima Općine Maglaj	144
3.	RJEŠENJE o imenovanju Nadzornog odbora Komunalnog javnog društva d.o.o. Maglaj na kraći period	145
4.	NAREDBA o provođenju obavezne preventivne sistematske deratizacije na području općine Maglaj – jesenja faza 2016. Godine	145
	ODLUKA O izmjeni Odluke o rasporedu i isplati sredstava Budžeta Općine Maglaj za 2016. godinu, Pozicija „Finansiranje parlamentarnih grupa političkih stranaka“	146

AKTI USTAVNOG SUDA FEDERACIJE BiH

1.	PRESUDA kojom se utvrđuje da je Kolektivnim ugovorom za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 23/00, 50/00 i 97/13) povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu Općine Maglaj	147
2.	PRESUDA kojom se utvrđuje da je član 6. Odluke o visini naknade za korištenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade („Službene novine Općine Maglaj“, broj: 12 A/05), u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine	158